

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

א/4609 / מק 8

מסרד רנה

יאול אבני

ארה

25/4/89 - 4/4/89

תיק מס

8

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פיוז: א-4609/8

מזהה פריט R00036

כתובת: 2-111-2-4-8

תאריך הדפסה: 31/08/2020

אריה נתן

דו"ח ארועים יומי

1. רמ"מ ירדן מתפטר

רמ"מ ירדן ריפאעי, באיגרת לחוסיין (24), שאחרי ארבע שנים חש שאין מנוס מלהגיש התפטרותו (טלביזיה ירדנית). חוסיין קרא למנכ"ל המשרדים לשאת באחריות עד להרכבת ממשלה חדשה (ר' עמאן, 24). במכתב לריפאעי שיבח המלך את תרומתו לארצו ומאמציו לטיהור ואוירה הערבית (סוריה, אש"פ) ולהקמת המשפ"ע (טלביזיה ירדנית, 24). עפ"י דיווחי הסוכנויות (24) המועמדים להחליף את ריפאעי הם: זיד בן שאכר (בן דודו של המלך, המכהן כראש הלשכה וכיועץ צבאי); דו'קאן אל הנדאווי (שר החינוך וסגן רה"מ); ואחמד אללוזי (יו"ר הסנט שכיהן בעבר כרמ"מ).

2. בריה"מ תומכת בהתנגדות אש"פ ליוזמת שמיר

ולאדימיר פוליאקוב, ראש מח' מז"ת במשה"ח הסוב', שבריה"מ תומכת בהתנגדות אש"פ להצעות שמיר לעריכת בחירות בשטחים. פוליאקוב נועד ב-23 עם ערפאת בתוניס (סי"פ, 24).

3. פייצל חוסייני: ההתקוממות תוביל למרי אזרחי כולל

פייצל חוסייני ל"כל אלערב" (24), שההתקוממות בדרך למרי אזרחי כולל, שיוביל להקמת מדינה פלס'. בראיון לקול אש"פ מבגדאד (23), התייחס לקשר בין אש"פ בשטחים להנהגה בתוניס. "בכל הקשור לעניינים טקטים ולעניינים בשטח, מתקבלות החלטות בשטח. החלטות אסטרטגיות מתקבלות ע"י ההנהגה הלאומית הכללית".

4. אש"פ דבק במאבק המזויין אך מתנגד לטרור לשמו

אבו איאד, ל"אלאוסבוע אלערבי" (לבנון, 17), שאש"פ דבק בעקרון המאבק המזויין, אך יקבע היקפו בהתאם לנסיבות המדיניות. אש"פ מגנה פגיעה באזרחים, מתנגד לפעולות התאבדות למטרות תעמולה, ולפעולות בבירות אירופה. כן מתנגד לטרור לשמו, כגון תפיסת בני ערובה. אש"פ מתמקד במאבקו המזויין נגד הצבא הישראלי בשטחים.

5. אש"פ מגן על המלך חוסיין

אבו איאד, שירדן אינה מהווה מולדת חלופית לפלס' "אנו מגינים על ירדן ופועלים כדי להגן על המלך חוסיין" (סימז"ת, 20).

6. נפתחו שני משרדי אש"פ במצרים

משרד אש"פ באלכסנדריה, ומשרד ההסברה של הפת"ח בקהיר נפתחו (24). שה"ח המצרי שיגר איגרת לערפאת בה עידכון ההתפתחויות (סימז"ת 24).

7. האומנם מספקת גרמ"ע טכנולוגיית טילים ונשק כימי לעיראק?

איראן מאשימה את גרמ"ע באספקת טכנולוגיית טילים ארוכי-טווח ונשק כימי לעיראק. הראשמה לוותה באיום לקצץ ביחסי המסחר. תשובת דובר משה"ח הגרמני היתה מתחמקת, וציינה ש"הממשלה אינה תומכת בשום דרך ביצוא ציוד מלחמתי לעיראק" ושבוטלו אישורי יצוא בחשד ש"הערבים משתמשים בטכנולוגיות שנועדו למחקר למטרות צבאיות" (אי.פי. 24). בשבוע שעבר הודיע התובע הכללי הגרמני, שנערכת חקירה נגד חברות בעלות קשר אפשרי ל"פיתוח טילים בעיראק" (מדובר בייעוץ לפיתוח שנעשה כנראה בש"פ עם מצרים וארגנטינה).

דו"ח ארועים יומי

8. סוריה מתגברת כוחותיה בצפון המובלעת הנוצרית
ממקורות בטחון לבנונים שסוריה ריכזה כוחות צבא צפונית למובלעת הנוצרית באיזור אלקודה (רויטר, 24). עפ"י תחנות הרדיו הלבנוניות (25) התחדשו ההפגזות ההדדיות הקשות בין הסורים ובעלי בריתם לבין הנוצרים.
9. צפי שועדת השש של הלע"ר תציע שיגור כוחות משקיפים ערביים ללבנון
שה"ח הכווייתי, יו"ר ועדת השש של הלע"ר אמר (סי"כ, 24) שהועדה תציע למועצת הלע"ר, בכינוסה המיוחד ב-26, לשגר כוחות משקיפים ערביים ללבנון לפיקוח על הפסקת האש שם. אלה לא יהיו כוחות הרתעה, אלא סימליים. ציין שכל מדינות ערב שתתפנה בכוחות אלו ובהוצאותיהם.
10. האו"ם מחליט להתערב במשבר הלבנוני
לדברי שה"ח הצרפתי, דומא, אישרו חמש החברות הקבועות במועב"ט מנדט של התערבות בלבנון למזכ"ל האו"ם (סי"צ, 24). עפ"י ר' קול לבנון (25) צפוי המזכ"ל להגיע לתונים (25) לקראת כינוס מועצת הלע"ר שידון במשבר הלבנוני.
11. בריה"מ תומכת במאמצי הלע"ר בנושא לבנון
מקור רשמי בלע"ר מסר שבבריה"מ חידשה (24) את תמיכתה במאמצי הלע"ר שנועדו למצוא הסדר לבעיה בלבנון. ראש מחלקת המזה"ת במשה"ח הסובייטי הביע תמיכה זו באזני מזכ"ל הלע"ר, אלקליבי (סי"צ, 24).
12. ראיון שה"ח הסורי בנושאים בינערביים
מדברי פארוק אלשרע, בראיון לסימ"פ (24), בנושא קשרי סוריה עם מדינות ערב: סוריה-מצרים - הקשרים בין השתיים מתפתחים בצורה חיובית, ואסד אמר שנושא חזרת מצרים לליע"ר יידון בפסגה הערבית הקרובה. הוסיף שסוריה תשתתף בפסגה המיוחדת שתתכנס בחודש הבא ברבאט. סוריה-אש"פ - אישר שסוריה מוכנה לקבל משלחת של הנהגת אש"פ, בעקבות הצלחת התיווך של אלג'יריה ואחרים. לדבריו סוריה תומכת בדיאלוג עם אש"פ, כדי להבטיח תמיכה בבעיה ובזכויות הפלסטי. לבנון - סוריה תומכת במאמצי "ועדת השש" לפתרון המשבר, אך מתנגדת לבינאום הבעיה.
13. ביקור שה"ח הסורי בהודו
אלשרע הגיע (24) לניו-דלהי לביקור רשמי, שבמהלכו ייפגש עם בכירים הודים וידון עימם בנושאים בין"ל ובבעיות המזה"ת (סי"צ, סימ"פ, 24).

המרכז - לואיז שימרון

צנחן נבו

דו"ח ארועים יומי

1. רמ"מ ירדן מתפטר

רמ"מ ירדן ריפאעי, באיגרת לחוסיין (24), שאחרי ארבע שנים חש שאין מנוס מלהגיש התפטרותו (טלביזיה ירדנית). חוסיין קרא למנכ"ל המשרדים לשאת באחריות עד להרכבת ממשלה חדשה (ר' עמאן, 24). במכתב לריפאעי שיבח המלך את תרומתו לארצו ומאמצי לטיהור האווירה הערבית (סוריה, אש"פ) ולהקמת המשפ"ע (טלביזיה ירדנית, 24). עפ"י דיווחי הסוכנויות (24) המועמדים להחליף את ריפאעי הם: זיד בן שאכר (בן דודו של המלך, המכהן כראש הלשכה וכיועץ צבאי); דו'קאן אל הנדאווי (שר החינוך וסגן רה"מ); ואחמד אל'לוזי (יו"ר הסנט שכיהן בעבר כרמ"מ).

2. בריה"מ תומכת בהתנגדות אש"פ ליוזמת שמיר

ולאדימיר פוליאקוב, ראש מח' מז"ת במשה"ח הסוב', שבריה"מ תומכת בהתנגדות אש"פ להצעות שמיר לעריכת בחירות בשטחים. פוליאקוב נועד ב-23 עם ערפאת בתוניס (סי"פ, 24).

3. פייצל חוסייני: ההתקוממות תוביל למרי אזרחי כולל

פייצל חוסייני ל"כל אלערב" (24), שההתקוממות בדרך למרי אזרחי כולל, שיוביל להקמת מדינה פלס'. בראיון לקול אש"פ מבגדאד (23), התיחס לקשר בין אש"פ בשטחים להנהגה בתוניס. "בכל הקשור לעניינים טקטים ולעניינים בשטח, מתקבלות ההחלטות בשטח. החלטות אסטרטגיות מתקבלות ע"י ההנהגה הלאומית הכללית".

4. אש"פ דבק במאבק המזויין אך מתנגד לטרור לשמו

אבו איאד, ל"אלאוסבוע אלערבי" (לבנון, 17), שאש"פ דבק בעקרון המאבק המזויין, אך יקבע היקפו בהתאם לנסיבות המדיניות. אש"פ מגנה פגיעה באזרחים, מתנגד לפעולות התאבדות למטרות תעמולה, ולפעולות בכירות אירופה. כן מתנגד לטרור לשמו, כגון תפיסת בני ערובה. אש"פ מתמקד במאבקו המזויין נגד הצבא הישראלי בשטחים.

5. אש"פ מגן על המלך חוסיין

אבו איאד, שירדן אינה מהווה מולדת חלופית לפלס' "אנו מגינים על ירדן ופועלים כדי להגן על המלך חוסיין" (סימו"ת, 20).

6. נפתחו שני משרדי אש"פ במצרים

משרד אש"פ באלכסנדריה, ומשרד ההסברה של הפת"ח בקהיר נפתחו (24). שה"ח המצרי שיגר איגרת לערפאת בה עידכון ההתפתחויות (סימו"ת 24).

7. האומנם מספקת גרמ"ע טכנולוגיית טילים ונשק כימי לעיראק?

איראן מאשימה את גרמ"ע באספקת טכנולוגיית טילים ארוכי-טווח ונשק כימי לעיראק. ההאשמה לוותה באיום לקצץ ביחסי המסחר. תשובת דובר משה"ח הגרמני היתה מתחמקת, וציינה ש"הממשלה אינה תומכת בשום דרך ביצוא ציוד מלחמתי לעיראק" ושבוטלו אישורי יצוא בחשד ש"הערבים משתמשים בטכנולוגיות שנועדו למחקר למטרות צבאיות" (אי.פי. 24). בשבוע שעבר הודיע התובע הכללי הגרמני, שנערכת חקירה נגד חברות בעלות קשר אפשרי ל"פיתוח טילים בעיראק" (מדובר בייעוץ לפיתוח שנעשה כנראה בש"פ עם מצרים וארגנטינה).

דו"ח ארועים יומי

8. סוריה מתגברת כוחותיה בצפון המובלעת הנוצרית

מחקרות בטחון לבנונים שסוריה ריכזה כוחות צבא צפונית למובלעת הנוצרית באזור אלקודה (רויטר, 24). עפ"י תחנות הרדיו הלבנוניות (25) התחדשו ההפגזות ההדדיות הקשות בין הסורים ובעלי בריתם לבין הנוצרים.

9. צפי- שועדת המש של הלע"ר תציע שיגור כוחות משקיפים ערביים ללבנון

שה"ח הכווייתי, יו"ר ועדת המש של הלע"ר אמר (סי"כ, 24) שהועדה תציע למועצת הלע"ר, בכינוסה המיוחד ב-26, לשגר כוחות משקיפים ערביים ללבנון לפיקוח על הפסקת האש שם. אלה לא יהיו כוחות הרתעה, אלא סימליים. ציין שכל מדינות ערב תשתתפנה בכוחות אלו ובהוצאותיהם.

10. האו"ם מחליט להתערב במשבר הלבנוני

לדברי שה"ח הצרפתי, דומא, אישרו חמש החברות הקבועות במועב"ט מנדט של התערבות בלבנון למזכ"ל האו"ם (סי"צ, 24). עפ"י ר' קול לבנון (25) צפוי המזכ"ל להגיע לתונים (25) לקראת כינוס מועצת הלע"ר שידון במשבר הלבנוני.

11. בריה"מ תומכת במאמצי הלע"ר בנושא לבנון

מקור רשמי בלע"ר מסר שבריה"מ חידשה (24) את תמיכתה במאמצי הלע"ר שנועדו למצוא הסדר לבעיה בלבנון. ראש מחלקת המזה"ת במשה"ח הסובייטי הביע תמיכה זו באזני מזכ"ל הלע"ר, אלקליבי (סי"צ, 24).

12. ראיון שה"ח הסורי בנושאים בינערביים

מדברי פארוק אלשרע, בראיון לסימ"פ (24), בנושא קשרי סוריה עם מדינות ערב: סוריה-מצרים - הקשרים בין השתיים מתפתחים בצורה חיובית, ואסד אמר שנושא חזרת מצרים לליע"ר יידון בפסגה הערבית הקרובה. הוסיף שסוריה תשתתף בפסגה המיוחדת שתתכנס בחודש הבא ברבאט. סוריה-אש"פ - אישר שסוריה מוכנה לקבל משלחת של הנהגת אש"פ, בעקבות הצלחת התיווך של אלג'יריה ואחרים. לדבריו סוריה תומכת בדיאלוג עם אש"פ, כדי להבטיח תמיכה בבעיה ובזכויות הפלסטי. לבנון - סוריה תומכת במאמצי "ועדת המש" לפתרון המשבר, אך מתנגדת לבינאום הבעיה.

13. ביקור שה"ח הסורי בהודו

אלשרע הגיע (24) לניו-דלהי לביקור רשמי, שבמהלכו ייפגש עם בכירים הודים ויבון עימם בנושאים בינ"ל ובבעיות המזה"ת (סי"צ, סימ"פ, 24).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

15794

תאריך : 25.04.89

** נכנס
**
**
**

שמור

חוזם: 4,15794

אל: המשרד

יעדים: גנבה/437, מצב/1251

מ-: ווש, נר: 454, תא: 240489, זח: 1900, דח: ר, סג: שמ

תח: @ גס: ארבל

נד: @

שמור / רגיל

אל: ארב' ל 1

דע: ז' נווה

מאת: שג' וושינגטון

ITU

א. בפגישה (24/4) שקיים שר התקשורת עם השגרירה לנדאו דווחה האחרונה על שיחותיה בסעודיה ומצרים. בהמשך התקיים דיון בדרכים להתמודד עם סוגיית גירוש/השעיית ישראל וחברות אש'פ.

ב. לנדאו ציינה כי מטרת ביקורה במדינות ערב היתה להעלות דרג הטיפול בסוגיות המדיניות לעייל מהמישור המקצועי טכני לדרג הפוליטי. מבחינה זו סבורה שהצליחה במשימותיה.

ג. סיפרה כי בשיחותיה בסעודיה נמסר לה שסעודיה מחוייבת למלא אחר החלטת הלע'ר לגבי השעיית ישראל (הנימוקים שהעלו להצדקת המהלך היו טכניים). כמו כן נאמר לה כי מדינות ערב למדו היטב את לקחי הועידה האחרונה וכי הפעם בכוונתם להיות מוכנית בנושא הנוהלי. לנדאו ציינה כי בשיחותיה התייחסה למשמעות השעיית ישראל מבחינת ארה'ב לאור תיקון קסטן.

ד. בשיחותיה במצרים נאמר לה שמצרים המתנגדת לגירוש ישראל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תסייע לסכל המהלך. התרשמה שמצרים אינם מדווחים ביחס לכוונות אש'פ.

ה. שר התקשורת ציין כי יש לשמור על אופיו הטכני של הארגון ולעשות מאמץ למנוע העלאת נושא חברות אש'פ על סדה'י.

ו. בדיון שהתפתח ציין ס/ראש משלחת ארה'ב לועידה טראוויס מארשל כי יעשו מאמץ להגביל עד למינימום את הזמן שיוקצה לדיון בטוגית הסכסוכ (המצב בשטחים וכו').

השר יעקובי ציין שיש לבדוק האפשרויות הנוהליות לדחות הדיון בנושא חברות אש'פ.

ז. השגרירה לנדאו סיפרה כי יוצאת (ב-25/4) לשיחות במוסקווה לוונדון ופריז.

ח. בסיום חזר השר יעקובי וציין הצורך (בימים שנותרו) לפעול במשותף לסיכול כוונות מדינות ערב בנושא השעיה/גירוש וחברות אש'פ.

שטיין

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, ברנע, ארבל1, בנצור, מצפא, סי'בל, משפט, ר/מרכז, ממד, ממנכלתקשורת

1. The first part of the document discusses the general principles of the project.

2. The second part of the document discusses the specific details of the project.

3. The third part of the document discusses the results of the project.

4. The fourth part of the document discusses the conclusions of the project.

5. The fifth part of the document discusses the future work of the project.

6. The sixth part of the document discusses the impact of the project.

7. The seventh part of the document discusses the funding of the project.

8. The eighth part of the document discusses the dissemination of the project.

9. The ninth part of the document discusses the overall status of the project.

Shulamit Shamir
Jerusalem

ר'מ'ת ש'מיר
יר'ל'ם

April 25, 1989.

Mrs. George Bush
The White House
Washington DC
U S A

Dear Mrs. Bush,

On our return to Jerusalem from our recent visit to Washington, I take this first opportunity to tell you how glad I was to meet you, and to get to know you.

Thank you for your warm hospitality at the White House Dinner, where we were made to feel so welcome. I look forward to an early occasion to renew our happy relationship, either in Washington or here in Jerusalem.

I wish you a complete recovery from your illness, and a speedy restoration to good health.

With warm regards,

Yours sincerely,

Shulamit Shamir

Shulamit Shamir

Shulamit Shamir
Jerusalem

שולמית שמיר
ירושלים

April 25, 1989.

Mrs. Dan Quayle
The Office of
The Vice-President of the U.S.
Washington DC
U S A

Dear Mrs. Quayle,

On our return to Jerusalem from our recent visit to Washington, I take this first opportunity to tell you how glad I was to meet you at the luncheon hosted by your husband, Vice-President Quayle, in honour of my husband, the Prime Minister, and me.

I greatly appreciated your warm hospitality and the hand of friendship which you extended to me, and look forward to an early occasion to renew our happy relationship, either in Washington or here in Jerusalem.

With warm regards,

Yours sincerely,

Shulamit Shamir

Shulamit Shamir

Shulamit Shamir
Jerusalem

רמינה שמיר
ירושלים

April 25, 1989.

Mrs. James A. Baker
c/o U.S. Department of State
Washington DC 20520
U S A

Dear Mrs. Baker,

On our return to Jerusalem from our recent visit to Washington, I take this first opportunity to tell you how glad I was to meet you, and to get to know you.

I thank you sincerely for the official luncheon which you hosted in my honour, and for your very warm hospitality, which I greatly appreciated.

I look forward to an early occasion to renew our happy relationship, either in Washington or here in Jerusalem.

With warm regards,

Yours sincerely,

Shulamit Shamir

Shulamit Shamir

Shulamit Shamir
Jerusalem

שמית שמייר
ירושלים

25.4.89

Dear Senator,

Thank you for sending me
the bridge columns, I enjoy very
much them.

It was a pleasure to meet
you and to enjoy your company.

Sincerely

Shulamit Shamir

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 4
תאריך וזמן חצור:		אל:
פס' פרוק:		דצ:
הפסד:		כאת:
479		

נהגי תובלה מוניות ושאר רכב ציבורי שנפגעו במיוחד מהעלאת מחיר הדלק ללא עליה מקבילה במחירי ההובלה או כל פיצוי אחר להם. מתחת לרובד זה מסתתר כשל נוסף חינוכי-פסיכולוגי של הממשלה, הציבור הירדני לא הוכן כראוי, ואף פחות מזה למשמעות של (א) ה-MUST לקבל את חכנית ה-IMB (ב)מה היא אומרת מבחינתנו דהיינו בפני אילו גזרות כלכליות הוא יועמד כפי שהדבר נעשה במשטרים מערבים מתוקנים. הדבר אמנם אולי היה בבחינת "שמור" ענייני למי שנפגעו בכיסם, אך אין לזלזל באפקט הפסיכולוגי שלו. מומנט נוסף הוא העדר יד מנהלה MISMANAGEMENT בתחום עבודת השטח של המשרדים הכלכליים בין אם הם לא הוכנו כראוי (ח"ם?) או מתוך חוסר אפקטיביות בדרך הפקידותית מקצועי. בוחחשב בעול הכלכלי שירדן קבלה על עצמה ע"פ ההסכם עם קרן המטבע נעשתה מלאכה חובבנית למדי.

3. הממשלה שתיכון חצטרך TO CLEAN THE MESS ולמצוא דרך קצרה ויעילה להעברת המסרים בשני כיוונים לממעלה למטה ובעיקר בכיוון הנגדי. מאלכ מונה 3 מועמדים פוטנציאליים מהם עשוי להבחר רה"מ הבא של ירדן. ז"ד בן שאכר, נראה אמנם כמועמד מוביל אך צריך להוסיף לכך ע"פ מה שידוע חסין אמור היה לשמור אותו ב-PIPE להזדמנות אחרת ולא מיידית. מימד נוסף הוא שמינויו עשוי להותיר רושם של "ממשלה צבאית", שאולי היה רצוי שידבק בה שמץ של משמעות כזו, בהתחשב בכך שבן שאכר השתחרר לפני זמן קצר מניהול הצבא והשאלה האם חוסין אמנם מעוניין בתדמית כזו. האמריקאים המכירים אותו היטב מדברים אך טובות בו בהתחשב ביכולתו הניהולית המעולה ובחפיפה מוחלטת עם המלך, על אף שגם בו דבק רבב-של-שחיתות שפשטה בממשלת רפאעי (ומי לא נגוע בה בממסד הירדני מעירי). השני ברשימה הוא דיובאן היגדווי ס/רה"מ ושר החינוך אקין אין לאמריקאים פרטים, השלישי עבדאללה אל פאוזי יו"ר הפרלמנט. עובדה מעניינת כשלעצמה היא השלושה נקראו ב-4/2 להתייעצויות בארמון. הממשלה חצטרך לטפל גדחיפות גם בנושא הפוליטי שעלה בהפגנות, שמוקדן היה במעאן ושם נרשם מספר הנפגעים הרב ביותר בשעה שנימו להצית משרדים ציבוריים וממשלתיים, והוא הקריאה ליתר דמוקרטיזציה בחופש הביטוי, בחירות, ומינויים. ההסבר לדריכה במקום בחוום זה הוא דוקא פוליטי חיצוני - חסין היטט במידת

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		כתוב: 4
תאריך וזמן חציור:		אל:
פס' פרוק:		דף:
הפסד:		
479		פאת:

במידת מה לשאר סופית את המטגרות הפוליטיות מימי האיחוד עם הגדמע ולחת להקט כריתות סופי. הערכה היא שההתפתחויות יולוכו לשלוב מהיר יותר של הציבור כ- *CONSALTIVE ROLE* להבדיל מהתחום החקיקה.

מאלכ מאמין שבסופו של דבר הגוף (הירדני) לא סובל ממחלה מוגדרת, בהנחה שהמושג "חסרון כיסי" אינו מונח רפואי, אך נהגלו בו "ממצאים חשודים" שמוטב לבדוק אותם לעתים קרובות בלווית הצפט מונע. ברור שאין חזרה מדרך תכנית הצנע אלא באבזן הסיוע מהקרו. מה שנותר הוא להעמיד את חסולה על מצבו המדויק ולהודריכו בעזרת יעוץ מקצועי מהימן. מוקדם את בכלל להעריך כיצד המצב ישפיע על הגורמים הערביים המקורבים לירדן באשר לפתיחת כיסם. מאלכ מעריך אישית שבואו הבהול לירדן של *3 אק* חסין בעיצומו של המשבר לא נועד לקבלת תדרוך גרידא ויתכן שהציע או יציע בעתיד סיוע-מה.

4. בתוספת לדיווחי השגרירות על שיחות חסין בווישינגטון, הדגיש מאלכ שההישג של בוש הוא בכך שהצליח לשכנע את חסין לבחון ולחת הזדמנות לתכנית הבחירות אף שהמלך רק הצניע את ספקנותו באשר למימושן, עייפ הבטחת הנשיא שהפעם מדובר במהלך רציני וענייני. חסין מטתבר (א) שרוי בטראומת ק.ד. שהרי הדגיש שבתיים עלו הצדדים על תכנית האוטונומיה מבלי שהושג לדעתו דבר. מה הערובה שהפעם יצלחו (ב) מוטרד מסוגיית המעמד הסופי של יהטיע. חזר על כך שהפרשנות הבאה מירושלים לטענתו היא של אי החזרת שטחים (ג) רעיון הקונפדרציה אמנם אינן בהישג יד מידי אך בעיני ירדן הוא עדיין חי. בהקשר זה ולשאלת עמדתו של אשייפ לגבי הארועים בירדן באשר לחשבון הרווח או הפסד שלו, שמעתי ממאלכ שאחת ההתפתחויות על רקע האנטיפדה וגילגוליה בזירה הבנייל היא שבאשייפ/ערפאת חל "מהפך" באשר לעמדה כלפי ירדן. ערפאת זקוק מעתה לחסין באשר לרעיון הקונפדרציה כמעין תעודת ביטוח להקמת יישות פלסי פוליטיות בעתיד, בתנאי כמובן שחטין *HANDS OFF* מהנושא הפלסי הנוון בידי אשייפ כפי שהתחייב. כל פגיעה בנושטור ההאשמי כל עוד הפלסי (קרי אשייפ) לא זכו למעמד מוכר זה פוגעת בסיכווי לכך. מכאן שיש לשנור מצב זה לגבי ירדן לקבלת מעמד זה. הערכה זו גם מטבירה את ערובו של ערפאת לנצל את המצב ולעודד את הציבות במהלכה

תפוצה:

דמי פחות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 4
סוג:		כתוב: 4
תאריך וזמן חבול:		אל:
כס' פרוק:		דע:
תפסרד:		כאת:
479		

כפי שהחזיתות ניסו לעורר.

5. בתחום הכלכלי של השיחות בושינגטון גובשה המסגרת הידועה ל-89 - 15 מומי דולר ESF; 10 מומי דולר FMS (GRANT), 27 מומי דולר לרכישת מזון (סורגום) 65 מומי דולר אשראי (GSM102). ל-90 הממשל חזר והציע לבית 35 מומי דולר ESF, 48 מומי דולר FMS. קיים סימן שאלה לגבי סכומים אלא גם ההתפתחויות הפנימיות בירדן בנוסף למאמצים בתחום תהליך השלום יקרבו עמדת הבית לזו של הממשל.

6. גשיחות צבאיות לא נדונו תכניות או פרויקטים טפציפיים אך נסקר בהרחבה מצבו של הצבא הירדני. הקיצוצים החקציב (בושינגטון ובעמאן) פגעו במוכנותו הצבאית של צבא ירדן במונחים ריאליים. עיקר הנזק הוא בתחום האימונים, שהוא התחום הבלעדי כמעט ממנו ניתן לקצץ בצורה ממשית בשל המצב הכלכלי. צבא ירדן קיצץ את רמת האימונים בשנתיים האחרונות בלמעלה מ-40% (אחוז), כאשר תחם ה-30 אחוז מהווה קו אדום. החייל שנפגע ביותר הוא השריון בשל מרכיב הדלק, שעות מנוע, בלאי חלקי חילוף וכו'. לכך ישנה כמובן השפעה מידית על יעילות השריון כאשר המגוייסים החדשים זוכים לשעות אימון מקוצצות ביותר. באשר לרכש באירופה הרי שהוא, עייף מאלכ, הושם על המדף (א) המדובר בסכומי עתק. (ב) חסין לא נלהב מהאיכות הארופאית או הסובי. מאידך מקיימים תכנית מינימום הכרחית בתחום חיהיא בהצטיידות במטוסי מיראזי. המדובר ב-12 עד 14 מטוסים (פחות מכסף) כאשר הסכום המתחייב הוא לפחות 40 מטוסים בהתאם להצטיידות במטוסים אמריקאים בתנאי אשראי מקובלים. לירדן אין שום תכנית להצטייד בנשק אסטי - הלהיט האחרון בזירה - לא בטילים או נשק כימי. ההסבר ההגיוני לכך מצידם הוא שההגנה הטובה ביותר מפניהם היא לאי המצאותם על אדמת ירדן ובהעדר מתן תמריצים לגורם ויצוני - סוריה. אגב הגורם הסורי הוזכר על ידם בתחום הצבאי כפוטנציאל של איום לגבי ירדן ללא כל קשר למציאות הפוליטית בין שתי המדינות.

חג שמח.

אלי אבידן.

תפוצה:

דף: 2
כתוב: 2

שגרירות ישראל / וושינגטון
טופס פרוק

דחיות:
סוג:

אל: תאריך וזמן חגבור:

דצ: כס' פרוק:
הפסד:

כאת: 450

(ג) לא קיים תמריץ לצאת נגד סוריה ובוזאי לא לעימות גלוי עמה. על הפגישה עם הנשיא, שהיתה חשובה בצד הציבורי שלה כהענות לתזוזה בדעת הקהל כאן, בעיקר במאמרי עתונות, העיבה פגישה אחרת שהיתה ל-2 נציגי פרלמנט סונים מלבנון מחמד בידון ועלי חילילי במחמ"ד בהם הם חזרו והביעו תמיכה בנוכחות סוריה בלבנון. צרוף שני האירועים מלמד עי"פ פראח ש"ררוחו הרעה" של אגף מזח"ת (NEA) עדיין שולט בממשל.

2. באשר ללבנון עצמה פראח בדעה שהרגיעה שחלה בהפגזות היא זמנית בלבד וכתוצאה מהערכת מצב מחדשת אצל שני הצדדים, לא מאותר שינוי מעשי בעמדת סוריה הפועלת למניעת לחץ בינ"ל עליה ויתכן גם כתוצאה מהשינויים בעקבות הדחת ג'יאזי כנען ומינוי עלי חמידי תחתיו. המחיר הכבד שגובה המצב בצד הנוצרי דוחף גם את עון "לעשות חושבים". הדילמה מצידו נשארה כיצד לא לחזור למצב של סטטוס קוו אנטה, קרי כיצד יוצאים מהמצב ללא אבדן יוקרה. לדעת פראח עון ממחין לראות כיצד יפול דבר במגרשה של ועדת הלעי"ר והאס ההתעוררות המסויימת שחלה בדעת הקהל הבינ"ל מהווה גורם העשויה לשנות את כללי המשחק. עון להערכת פראח מוכן עתה לבדוק נושא הנמלים בהקשר לתכנית מדינית רחבה יותר. מרכיבי עשויים להיות: הפא"ש, המצור מהנמלים, הפקדת האחיות עליהם בידי הצבא הלבנוני, קרי החלק הנוצרי בו יופקד על ג'וניה ואילו צבאל של חיטיב יופקד על הנמלים האחרים. דחיפת נושא "ביירות רבתי" מרכיבי הצבאות הנ"ל יופקדו על אזור בירות המזרחי והמערבי תוך, ולאו מרכיב חשוב מבחינתו, הסכמת הסורים לפנות כוחותיה ממערב בייירות. שיחות על בחירת נשיא חדש ורוויזיה בחוקה. כמובן שהחלק הפרובלמטי הוא, בעיקר, פינוי הסורים מביירות. פראח מסופק באם הסורים יסכימו לכך בהעדר תמריץ שלילי מבחינתם שיש בו משום סיכון לאינטרס הסורי.

אלי אבידן
א.א.

תפוצה:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

15490

תאריך : 24.04.89

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 4,15490

אל: המשרד

יעדים: מצב/1202, מנמת/378

מ-: ווש, נר: 416, תא: 240489, זח: 1030, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/מיד

אל: מנכ"ל רה"מ, סמנכ"ל צפ"א, לשכת השר

מאת: הצייר, עודד ערן

תהליך השלום.

א. שאלתי את רוס (23.4) כיצד הם רואים את המשך פעילותם בתהליך ולדבריו הם ישגרו עוד השבוע דרך השגריר בראון רשימה של נושאים הטעונים הבהרה וליבון.

ב. לדבריו לא התכוונו וגם לא נעשו כל שינויים בנוסחאות שלהם בנושאים המרכזיים במהלך ביקור המלך.

ערן.

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן,
בנצור, מצפא, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 24.04.89

15491

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 4,15491

אל: המשרד

יעדים: מצב/1206, מנמת/381

מ-: ווש, נר: 417, תא: 240489, זח: 1100, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/מיד

אל: סמנכ'ל צפ'א

ממ'ד

דע: יועץ משפטי, סמנכ'ל מז'תים

מאת: הציר, עודד ערן

שיחות חוסיין בארה'ב.

להלן מדניס רוס (23.4)

א. הממשל מאוד מרוצה מתוצאות השיחות שכן חוסיין על אף שלא נתן תשובה מפורשת אמר שהוא יהיה מוכן לסייע לכל מאמץ אמריקאי. רוס חזר על הסקפטייות שהביע המלך לגבי נכונות ישראל לישם את הצעת הבחירות ולתנאים שהציג המלך, ע'מ להפוך את המהלך לרציני (כפי שהציגם לי קירבי) הוסיף רוס את התנאי של המלך שגם לפלשתינאים בגלות תינתן אפשרות לייטול בו חלק. לא דובר על מגבלות של זמן אך המלך דיבר במונחים של שנה למצוי המהלך.

ב. הנושאים הביטורלים שעלו היו בעיקר נושאי הסיוע והמצב הכלכלי בירדן. לרוס לא נראה שניתן יהיה להעלות את הסיוע הכלכלי והצבאי מעבר לרמתו המוצעת ל-1990 לאור הסיכום בין הממשל וראשי הקונגרס. יעשה נסיון להגדיל את הסיוע ב-480-PL והפיכת חלק יותר גדול מהסיוע למענק.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג. המהומות בירדן - הירדנים שביקרו בווישנינגטון טענו שגילו גם מעורבות סעודית וזאת ע"פ דגלים של אותה מדינה שהונפו במהלך המאורעות בדרום. ההסבר החלקי שניתן למעורבות זו הוא חוסר שביעות הרצון הסעודית מהמעורבות הירדנית בארגון ה-4 הכלכלי שהוקם לאחרונה. רוס עצמו מוצא שזה לא הסבר המניח את הדעת.

ד. לבנון - הנושא עלה בהרחבה בעת השיחה ב-4 עינים עם הנשיא. המלך אמר שהיה רוצה לסייע בעיקר על ידי התערבות אצל צאדם חוסיין אך הפסיק להבין את אסד ואת מהלכיו בלבנון. המלך תולה תקוות בפעילות הליגה הערבית בעיקר לאחר הצלחותיה בנושא 'ביתו' של אש'פ ובנושא המלחמה בין עיראק ואיראן.

ה. נושא המים עלה בשיחות והמלך טוען שכל מה שניתן היה לעשות כבר נעשה וישראל 'מושכת רגליה' בנושא. לפי רוס מתכוון המזכיר למנות דיפלומט בכיר בדרג של סגן עוזר המזכיר (כמו נד ווקר, למשל) שירתם למשימה של פתרון הבעיה.

אוסף כהערות שוליים שבשיחה שהיתה לי עם קימט בשבוע שעבר הוא העלה את האפשרות שאייב סופר ואפילו הוא עצמו יכנסו לנושא אך ציין שלא נפלה עדיין החלטה כיצד ובאיזה דרג לטפל בנושא.

רוס הוסיף שהמלך רוצה לארגן ועידה של מדינות תורמות לנושא זה בחסות הבנק העולמי אך נענה, לבקשת ארה"ב לעכב יוזמתו.

ערן.

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, בנצור, מצפא, ליאור, סייבל

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	2
סוג:	טופס פרוק	7
תאריך וזמן חגורה:		
פס' פרוק:		
הפסלד:		
67 370	494	

בעת המו"מ על המעמד הסופי, כל הרעיונות יהיו נתונים למו"מ. כלומר חלה תזוזה בצעדים
החיוביים WHICH CAUGHT THE IMAGINATION OF PEOPLE IN THE M.E TO PURSUE IT

אובי - רעיון הבחירות של שמיר - "היכן הוא משאיר אותנו לגבי הועידה הבינ"ל שבחכנית שולץ"
ווקר - ועידה בינ"ל היחה מרכיב חשוב להבאת ירון לוהליך. זהו עדיין נושא חשוב עבור המצרים
הפלסטינים והירדנים. אולם הרעיון עתה הוא PRE-MATURE. כשיגיע הזמן המתאים יהיה מקום
לועידה בינ"ל PROPERLY STRUCTURED. אנו מציעים שהבחירות יהיו אלמנט אחד מתוך רבים שיוביל
לבחירה נציגים למו"מ להסדר ביניים שבעקבותיו יתקיים מו"מ על נועמד הקבע.
ועידה בינ"ל תוכל להתקיים רק אם תוליד לכוון חיובי ותהיה PROPERLY STRUCTURED. בשלב זה
אין לממשל BLUE-PRINT.

אובי - היכן עומדות השיחות עם ישראל בנושא 242 והקונספט של שטחים המורה שלום. ציטט מדברי
בוש בנוגע לסוף הכיבוש והתנגדות לריבונות ישראלית בירוש ועזה וכן דברי שמיר ב-1981
המתנגד לקונספט זה. הדגיש כי אין הסכמה לאור זאת בין ישראל לארה"ב.

ווקר - הבהרנו לישראל באופן ברור שאנו דוגלים בשטחים המורה שלום. יש ביננו אי הסכמה. אנו
מבינים שרשימת מתנגד לכך ועמדתו שונה (לפיה חלק מהשטחים הוחזר בעקבות ק"ד) ומאידך
הפלסטינים מעוניינים במדינה פלסטינית. ארה"ב מתנגדת לשתי עמדות אלה של ישראל והפלסטינים.

א - התמוך בנושא הבחירות. לאיזו מטרה יתקיימו הבחירות, מי יבחר ולאילו תפקידים ?
ווקר - אין לי תשובות. טרם הגענו לפרטים והאם יבחרו נציגים למו"מ או לנועצות מקומיות.
אובי - מתי נדע ?
ווקר - אנו מעוניינים TO PURSUE IT VERY RAPIDLY. הנושא יידון עם חוסיין (השימועים
התקיימו בעת ביקור הנלך), וכן בשיחות בייקר-שב"נוצה ב-10-11/5.

בינתיים אנו ממשיכים לדון עם ישראל, מקומיים בשטחים ואשי"פ בתוניס. קשה לקבוע בשלב זה
מסגרת ללוח הזמנים.

אובי - האם עד חודש יולי ?
ווקר - יתכן שכן. עד אז נדע מה עמדת ישראל. לשאלות החוזרות של אובי לקביעה לויז סירב
ווקר להתחייב. הוסיף כי במהלך ההתדייכות תעלינה בעיון קשוח כמו הפרשנות לכוונות

תפוצה:

דחיפות:	סגירות ישראל / וושינגטון	3
סוג:	טופס פרוק	7
תאריך וזמן תכנון:		
פס' פרוק:		
הפס'רד:		
370	424	

ומטרות הבחירות.

אובי - זוכר שיחות עם נציגי נמסוריה במשרדו, מיד לאחר החתימה על הסכמי קייד. אז התנגדו לתקופת בנינים של 5 שנים בטענה כי זהו פרק זמן ארוך מידי. ב-18/4 שוחח עם "נציג העמדה הערבית" ושאלו מה הסיכוי לאימוץ רעיון הבחירות. תשובתו היחה "יש בחירות ויש בחירות".

אם יתקיימו בחירות בצילו של צה"ל, יבחרו 'קוויזלינגס' ואוונז. ההשתתפות לא יהיה גבוה. לפיכך שאלתו (של אובי) היא: מהם ההסדרים הצפויים לקראת הבחירות. האם יכולות להתקיים בחירות אמניות אפילו תחת נוכחות ישראלית צבאית.

רוקר - לגבי ה-MODALITIES, יש לנו כבו היסטוריה בנושא. השתתף משך שלוש שנים בשיחות: האוטונומיה במהלכן, הנושא העיקרי שזולה בו התקדמות היה הבחירות. בדיונים אלה נידונה אפשרות קיום בחירות אמניות שלקחו בחשבון חופש הבחירה מחד ובטחון לישראל מאידך. לאור זאת מאד אופטימי לגבי שאלת אובי.

הבעייה העיקרית היא התנאים בשטח. לכך אנו מרכזים מאמצים להשגות CONFIDENCE BUILDING. יש צורך בשינוי בכיוון - מהשגת אמצעים בצורה אלימה להשגתם באמצעים פוליטיים. כייב יש צורך בהורדת האלימות ושינוי בטון.

אובי - איך תבדיל בין המצב באלטלבודור למצב במזהיית? האם אתה מצפה שהפלטטינים יוותרו על הקלף של האינתיפדה או שישאל תפסיק נוכחותה הצבאית כל עוד האינתיפדה נמשכת?

רוקר - תהליך הבחירות הוא דבר מאד פוליטי. אפשר להשיג ביטוי באמצעות תהליך סוליטל שלא ניתן להשיג באמצעים אלימים.

באלטלבודור - היו מוכנים לבוא ולהשתתף בבחירות למרות איומים. בשטחים - אין עדיין ניסיון כזה (של בחירות).

מקין - שאלתי את רה"מ האם יתיר להשתתף בבחירות לנציגי אשי"פ, לכאלה ש-AFFILIATED עם אשי"פ או אנשים שיבחרו ואחייב יצהירו על קשריהם עם אשי"פ. רה"מ ענה כי אשי"פ לא ישתתף בבחירות שכן מי שישותתף בבחירות יצטרך להסכים למוי"מ להסדר בנינים, תהליך לו אשי"פ מתנגד. רה"מ הוסיף שפלטטינים אחרים ישתתפו בבחירות עמם יוכל לנהל מו"מ.

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	4
סוג:		7
תאריך וזמן תכור:		
כס' פבוק:		
הפסד:		
370	424	

ביקש התייחסות נציגי הממשל לשתי הנחות/שאלות: (א) יכולת הפלסטינים המקומיים לקיים מוי"מ ללא הפלסטינים מחוץ לשטחים. (ב) מה יקרה אם אשייפ לא ישתתף בבחירות, והמקומיים ישתתפו ויודיעו לאחר הבחירות על קשריהם עם אשייפ?

ות - קשה לקבל ההנחות לעיל שכן קשה להפריד בין וושבי השטחים ואשייפ מחד והפלסטינים מחוץ לשטחים מאידך. (במיוחד אם מדברים על ערפת ואנשיו בניגוד לגיבריל ואירגונו). כלומר, צריכה לעלות השאלה האם אשייפ ישתתף בבחירות אם לאו. השתתפות קבוצות רדיקליות בבחירות שמטרתן השמדת ישראל ודאי שלא תהיה חיובית אולם עלינו ללכת לקראת אלה המעוניינים בשלום.

מקיו - בהנחה שערפת ואנשיו בשטחים יודיעו על השתתפותם בבחירות ולו לצורך העמדת ישראל במבחן (אפילו אם לא יסכימו למסגרת). מה יעשה רה"מ שמיר. האם יקיים בכ"ז הבחירות?

דוקר - שמיר כמו גם בגין הם MEN OF THEIR WORD. אין לנו ספק שאם שמיר אומר שיקבל תוצאות הבחירות - יעשה כן.

אובי - מספר ראשי ערים פלסטינים הועברו או הודחו מתפקידם לאחר שדרך פעולתם לא מצאה כן בעיני ישראל. מה מבטיח לנו שהתוצאות הפעם תהיינה שונות?

דוקר - יש לנו התחייבות ישראלית שיקבלו את תוצאות הבחירות. התנאים ידועים עתה ואיש לא יתן לחהליך בעיניים עצומות. הזמנים והנסיבות השתנו וחלו הופתחויות מאז באיזור.

אובי - הייתי רוצה להאמין, אולם היו מאז כל כך הרבה הזדמנויות שהוחמצו.

דוקר - חזר על כך שאיש לא נכנס לחהליך בעיניים עצומות ויש אפשרות להעריך את שיתרוש במיוחד לאור העובדה שיקדמו לכך שיחות ודיונים ארוכים.

מקיו - מה לגבי ההנחה שאשייפ לא יצטרף לבחירות והפלסטינים המקומיים ישאו ויתנו עם ישראל. האם ישנם פלסטינים אחרים והאם יוכלו לקיים מוי"מ אמין?

דוקר - קשה לו לראות זאת בנסיבות רגילות אלא אם לנשל גיבריל ישתלט על האירגון.

מקיו - לגבי ערפת - האם בנחמי"ד משוכנעים בכך שערפת מעוניין בשלום אמיתי. האם קיימות הגבלות לזמן שערפת יוכל להוזהק בעמדתו זו-לאור מבנה אשייפ. כמה זמן יש לערפת. האם יאלץ לשנות עמדתו ולעבור לאליםות אם לא תענה ירושתו.

תפוצה:

דף: 5	שגרירות ישראל / וושינגטון	זיהוי:
כתוב: 7		סוג:
אל:		תאריך וזמן תעבור:
דע:		כס' פברוק:
כאח:		הפסיד: <u>370</u> 370

ווקר - נראה שכוונתו של ערפת לחפש אחר אלטרנטיבות לשלום. אינו בטוח לגבי כנותו ואינו
 מושב שערפות עבר MIRACULOUS CONVERSION. אולם בינתיים ערפת לקח על עצמו, תוך סיכונים,
 לנסות לפתור הבעייה בדרכי שלום. לגבי שאלת הזמן? אם היה נתקל בסירוב מוחלט מכל מצדדים,
 הזמן שהיה עומד לרשותו היה קצר, אולם בשלב זה, יש לו דיאלוג עם ארה"ב וגמישות מסויימת
 מצד רה"מ שמיר כן שיכול להמשיך להחזיק בעמדתו.

מקור - אמרת שהממשל דוגל בקונספט של שטחים תמורת שלום מחד ומחנגד למדינה פלסטינית מאידך.
 האם אין זה משאיר אופציה אווה - העברה לירדן או צורה כלשהי של קונפדרציה עם ירדן?
 ווקר - אנו עדיין חושבים שהתוצאה הריאליסטית ביותר הייתה קונפדרציה עם ירדן. אך זהו נושא
 לנוי"מ.

מקור - מדוע שלא בנקוט בעמדה לפיה לא על ארה"ב לקבוע ולהחליט אלא ישראל והפלסטינים במוי"מ
 ישיר. שכן, אם אנו קובעים מראש שתי עמדות אלה אנו מצמצמים התוצאה הסנפית והן יכולות אף
 להשתמע כתנאים מוקדמים.

ווקר - הבענו עמדתנו במספר נושאים כמו: שריבונות ישראלית לא תעבוד ובאותה מידה מדינה
 פלסטינית היא פתרון לא קביל.
 אלה מהוות דאגות פרקטיות ולא תנאים מוקדמים.

מקור - לישראלים רבים עדיין תקווה לאופציה ירדנית שתמנע הדברות עם אשי"פ. מה הסיכויים
 ופציה זו.

ווקר - אין כל סיכוי לשיחות ירדניות-ישראליות עבור הפלסטינים. האינטרסים של ירדן הושפעו
 מהאירועים ביו"ש. המלך יהיה הלק מהתהליך אולם ידבר עבור ירדן ולא הפלסטינים.

אובי - שאל על הסכנה במדינה פלסטינית שתהיה בקשר עם ירדן ושחרור לאי יציבות בחזית
 המזרחית.

ווקר - הסכים ואמר כי גם ישראלית רבים חושבים כך. לכן יש צורך במוי"מ ולא בתנאים מוקדמים.
 אובי - איזה תפקיד, להערכת ארה"ב, בכוונת ברה"מ למלא בתהליך. כמה קרובה ברה"מ לחידוש
 היחסים עם ישראל.

ווקר - בשיחות עם הסובייטים בקיץ שעבר הט היו מאד מעודדים. מעולט לא השגנו עתם הסכם לגבי
 ועידה בינ"ל, אולם היו מספר אינדיקציות מברה"מ דוחפה את אשי"פ למיתון עמדותיו.

תפוצה:

דף: 6	שגרירות ישראל / וושינגטון	דתיקות:
כתובת: 7		סוג:
אל:		תאריך וזמן תעבור:
דע:		כס' כבוק:
כאית:		הכסדר:
		$\frac{67}{370}$
		424

לאורונה, הרטוריקה לא היתה ברורה ולא היו הוכחות לגמישות. בייקר ישוחח עם שברנדזה ב-10-11/5.
 בייטים היו יכולים למלא תפקיד חיובי אילו היו בוקטים בצעדים בשטח. אספקת מפציצי ה-24 su ללוב בודאי שאיננה חיובית. כ"כ הסובייטים היו יכולים להביא לתהליך את הסורים וקבוצות רדיקליות בסוריה ומעל לכל היו יכולים לחדש היחסים עם ישראל. הם לא עשו דבר ואין לארה"ב כל אינדיקציה שבכוונתם לעשות ולו אחד מהדברים לעיל.
 אובי - מהי ההשפעה הכלכלית של האינתיפדה על ישראל?
 ווקר - ההשפעה התקציבית - קטנה יחסית. ההשפעה הכללית - די נשמעותית. ארה"ב העריכה שצמיחת ה-GNP בשנה שעברה תהיה 3% ובסופו של דבר עמדה על 1% בלבד. זה אמנם לא רק בגלל האינתיפדה אך בודאי הושפע.
 ווקר נוסר נתונים על מטפר העובדים מהשטחים בישראל ועל היעדרויות רבות המשפיעות על המשק. כן התייחס להשפעה על ענף התיירות וכתוצאה מכך ירידה בהכנסות. קיים באומרו כי חלק מהאימפקט הוא לטרוח קצר.
 אובי - בספטמבר 88 ביצעה ישראל מימון מחדש של חובותיה. כמה בסה"כ מהחובות? כמה תחסוך ישראל מנמצע זה?
 ג'יימס - ישראל ביצעה מימון מחדש של 4.75 ביליון \$ בשער של 9.3-9.4 ריבית. הערכת ה-GDP שתהייכ החיטכון לישראל יהיה כ-800 מיליון \$ חסכון של כ-150 מיליון \$ לשנה על פני 5-6 שנים.
 אובי - ביקש לדעת האם מדובר ב-DISCOUNT VALUE או בערך נומינלי.
 אנשי הממשל - לא יכלו למצוא תשובה והבטיחו לבדוק הנושא.
 אובי - ביקש מהממשל לחזור לועדה בשבוע הבא "מאוחר ואנו קרובים ל-MARK-UP".
 אובי - ישראל נקבעה כ-MAMA. מה היתרונות מתן היא נהנית לרבות ההיבט הכספי?
 ג'יימס - מעמד ה-MAMA נוקנה לישראל הזכות לגשת לנוכרזים כמו מדינות NATO. לגבי ההיבט הכספי, הבטיח לחזור לועדה.
 אובי - בתחילת השנה פירסם מתמ"ד הדו"ח השנתי לזכויות אדם. ועדה זו עדיין מודאגת

תפוצה:

דמי פות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 7
סוג:	טופס פרוק	כתוב: 7
תאריך וזמן תגוב:		אל:
כס' פרוק:		דצ:
תקשרד:		
370	424	פאת:

מה-PROSPECTS בשטח וההתנהגות שם. מה קרה בשטחים מאז פירסום הדו"ח ? ביקש פירוט.
 ווקר - ישנם עדיין דיווחים על הכאות למרות שינוי שחל לעומת אשתקד. יש מאמץ מודע להשתמש
 בהכאות כצורת שליטה ואין זה מעוגן במדיניות. זהו בודאי שיפור. עם זאת, רמת האלימות
 תרה גבוהה ב-2 הצדדים. היו מחוות פיוט מצד ישראל: שחרור עצירים (נועל 400), החזרת
 רמקולים, התרת נסיעות לחו"ל, פתיחת בתים אטומים ופחות קיורים הבולטים בשטח.
 הוצר השלילי הוא הכנסת מגייב שגרמה להחרפה במוצב כמו למשל בנוזליל.
 לסיכום, הרקורד עדיין מעורב, וול שיפור אולם הבעיה טרם נפתרה.
 אובי - שאל על מדיניות ירי בבורחים. ראו מברקבו 397 מ-19/4 (אקסון 354)
 אובי - האם חל שיפור (בתנאים זכוי) במתקני המעצר?

ווקר - אנשי השגרירות ביקרו בקציעות והגישו דו"ח. המקום RIGOROUS אך לא שונה ממתקנים
 אורייט או מוסדות מסוג זה. מוזנחלת פעילות משפטית סביב הכאות שהתרחשו במקום.
 אובי - האם לארה"ב עמדה בנושא שהמתקנים מצויים מתוך לשטחים ?
 ווקר - כן.
 אובי - איטט מכחבת ה-P.S. לגבי הגבלת טיפול רפואי לנתקנים מסויימים.
 ווקר - בדיקנו הטיפול ולא מצאנוהו נכון, כלומר שאי אפשר לקבל טיפול רפואי אלא בנתקנים
 מסויימים.
 ובי - בשבוע שעבר הופיעה כתבה ב-P.S. לגבי האשמת הרב לוינגר. מה ידוע לנו על כך?
 ווקר - לוינגר הורשע ע"י בימ"ש ישראלי.
 אובי - האם זה מקרה בוזד או שגם ישראלים אחרים הואשמו והורשעו.
 ווקר - גט ישראלים אחרים כולל וזיילים הורשעו (פירט).
 אובי - ביקש פרטים עבור ה-RECORD.

י.א.א. - ארנאי פטלר
 יהודית ורנאי דרנגר.

תפוצה:

דחיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: 1
סוג: גלוי		כתוב: 13
תאריך וזמן הכנול: 24 באפריל 1989 14:15		אל: מצפייא
כס' פרוק: הפסוד:		דע: א.הבר/לשכת שהבייט מקשייח/משהבייט
כס' פרוק: 181 הפסוד: 437		כאת: ק/ק לקונגרס

ביהנייב: שימועים בוועדת המשנה לפעולות זרות של ועדת ההקצבות
רצייב עדותו הכתובה של תום דיין.

ורנאי זרנגר
יהודית ורנאי זרנגר

שהי א'טהי יהד א'יהד א'וא א'וא א'וא
ב'ואי א'ואי א'ואי א'ואי א'ואי
א'ואי א'ואי א'ואי א'ואי א'ואי

תפוצה: 36

2/13

2/13

381 - 437

STATEMENT BY
THOMAS A. DINE, EXECUTIVE DIRECTOR
AMERICAN ISRAEL PUBLIC AFFAIRS COMMITTEE (AIPAC)
BEFORE THE
HOUSE APPROPRIATIONS SUBCOMMITTEE ON FOREIGN OPERATIONS
APRIL 24, 1989

Thank you, Mr. Chairman for the opportunity to testify before this distinguished Subcommittee on behalf of aid to Israel. Appearing with me is Ms. Ester Kurz, AIPAC's Legislative Director. The American Israel Public Affairs Committee (AIPAC) appreciates the opportunity to express its views on the proposed Foreign Assistance Act for FY 1990 and the importance to the United States of relations with Israel.

AIPAC is a domestic organization of American citizens who value a strong partnership between our country and Israel. On our Executive Committee sit the presidents of the 46 major American Jewish organizations representing more than four and one-half million active members throughout the United States.

The FY 1990 foreign assistance authorization request of the Administration reflects vital needs for U.S. foreign policy. It addresses current circumstances in key global spots and it tries to redress some of the cuts in the 150 budget function over recent years. Foreign assistance is only a tiny fraction of the overall federal budget. Cuts in foreign aid will not meaningfully contribute to the attainment of the Gramm-Rudman-Hollings deficit target. Cuts in foreign assistance will, however, cripple America's foreign policy goals.

Economic and military aid serves our national interest--both at home and abroad. We urge you to support full funding of the Administration's foreign assistance request. We urge you to preserve the Congressional prerogative to earmark. We urge you to vote for \$3.0 billion in economic and military aid to Israel.

The situation in the Middle East in general and in Israel in particular has remained troubled since I last testified on behalf of foreign aid a year ago. Therefore, it is especially important not to lose sight of basic facts. The United States has a particular moral and strategic interest in Israel, the one democracy and our only reliable ally in the Middle East. It is the only country in the region with meaningful free elections, a robust free press, checks and balances to prevent and correct abuses of authority, extensive protections for the rights of individuals and minorities, basic equality for women, and other safeguards and rights that are typical of a free society. On that score, the affinity between the United States and Israel was demonstrated last November when both countries went to the polls to elect new governments and an orderly transfer of power took place in Washington and Jerusalem. Voter turnout by the citizens of Israel, Jew and Arab, ranged in the area of 80 percent, among the highest rates in the democratic world.

Israel stands in sharp contrast to other countries of the region, which include feudal monarchies like Saudi Arabia, where power is permanently concentrated in the hands of a few wealthy princes and where average citizens are under constant surveillance by the religious police and internal security forces; dictatorships like Iraq, where the government has evicted as many as 500,000 Kurdish citizens from their homes in a raze-and-destroy campaign and used poison gas against its own citizens; or radical fundamentalist regimes like Iran, which terrorizes its minorities, suppresses its middle class, and, until last summer, routinely shipped off its youth to be slaughtered in war. The combination of extremism and fundamental Islam which Israel confronts each day in the region is best exemplified by the Ayatollah Khomeini's death sentence against author Salman Rushdie--a threat which received widespread support throughout the Muslim world--because the novelist's views as expressed in fiction were deemed blasphemous.

In public opinion poll after poll for 41 years, when the American people have been asked what is known as the standard question about the Middle East, namely, "in the Middle East

situation, are your sympathies more with Israel or more with the Arab nations?" they have resoundingly reaffirmed their sympathy for the Jewish state and their conviction that Israel is a democratic ally whose security and well-being are vitally important to the United States. A *Washington Post/ABC News* poll released two weeks ago indicated that American support for Israel has reached an all-time high. Israel continues to enjoy a more than four-to-one advantage over the Arab states in the hearts of Americans. Clearly, Americans do not agree with all policies of the Government of Israel any more than they do with all the policies of our own government. But, a great majority of Americans support Israel's survival and defense and very few would want to tamper with the security assistance which is Israel's vital lifeline.

Indeed, the absolute amount of our aid to Israel is substantial. But it is comparatively one of the most cost-effective investments that the United States makes in support of its common interests. U.S. expenditures in support of our European allies in NATO, for example, are more than 40 times the size of our aid to Israel. And we get a good return on our money to Israel.

Mr. Chairman, since I last testified, the deep, broadbased partnership between the United States and Israel continued to flourish. The relationship between the United States and Israel is steadfast and strong.

Partners for Peace

First and foremost, Mr. Chairman, the United States and Israel are partners for peace. Last month we celebrated ten years of peace between Israel and Egypt, a peace mid-wifed by the United States. Indeed, the viability of that historic achievement was vividly demonstrated by Israel's recent relinquishment to Egypt of Taba, a flyspeck of territory in the Sinai, in accordance with the decision arrived at by an arbitration panel, a mechanism provided for in the U.S.-brokered treaty. Israel proved once again that it lives up to its commitments.

We are pleased to observe that the close consultation between the United States and Israel in the search for peace that was the hallmark of the outgoing Reagan Administration continues to serve as the model for the new Bush Administration. Prime Minister Shamir's visit to Washington proved a milestone. He offered an important substantive proposal for advancing the peace process—elections to be held in the West Bank and Gaza which would empower legitimate Palestinians to negotiate with Israel first over interim arrangements in the territories, followed by negotiations for a permanent agreement. President Bush and Secretary of State Baker recognized and highlighted the opportunities inherent in these ideas, signaling that they would serve as the focus of American efforts in the weeks ahead.

The two governments are agreed on the need for easing tensions between Israelis and Palestinians and for direct negotiations between Israel, the Palestinian Arabs in the West Bank and Gaza, and the Arab states on the basis of U.N. Security Council Resolutions 242 and 338. Both governments are in fundamental accord on the absolute necessity for a long-term transitional period to precede any final status solution. Moreover, Israeli Premier Shamir, Foreign Minister Arens and Finance Minister Shimon Peres, leader of the Labor Party, agree with the U.S. assessment that Jordan continues to have a key role to play in determining the future of the territories despite King Hussein's July 31, 1988, decision to disengage from the West Bank.

The ongoing violent demonstrations in the West Bank and Gaza lend added urgency to the search for peace. For 16 months, the uprising leadership has consistently advocated in its frequent manifestos to the local population—as in Calls Number 32 and 35 for example—throwing rocks, hurling molotov cocktails, wielding knives, and arson against the "Zionist enemy." As a democratic state in a hostile environment with enemies on three of its four borders and a hostile population under its control, faced with the threat of terrorism, Israel has groped for the most humane methods to control mob violence. The intifadah, or uprising, has been expensive for Israel. And, Israel's handling of the intifadah has been the focus of extraordinary media coverage sparking extensive criticism. To be sure, there are flaws in Israel's intifadah management. Israelis have been the first to point them out. But, as Israel's political and military leaders have repeatedly

4/13

381-437

4/13

pointed out, the bottom line is that the problem requires a political solution. As Prime Minister Shamir declared in the rose garden at the White House, "Our two governments are agreed that the status quo is not desirable and not satisfactory. None of us wants to see it continued."

To advance the peace process requires confidence-building measures on both sides. This was the logic behind the series of tangible measures to improve the quality of life for the inhabitants of the West Bank and Gaza on which the U.S. and Israeli governments cooperated closely since 1983. These measures, which had originally been coupled with King Hussein's ambitious West Bank development plan, were directed toward nurturing a stable Palestinian leadership in the territories with a stake in coexistence with Israel and Jordan. Such projects could become an integral part of future transitional arrangements in the territories in the peace process. AIPAC strongly supports increased U.S. funding for such measures and calls upon our European allies and Japan to contribute substantially as well.

In the final analysis, however, as President Bush eloquently implored during the Premier's visit, "no political process can succeed in a political vacuum....The Palestinians, the Arab states and other interested parties must demonstrate that they too are willing to make peace a reality." Israel's neighbors--the Palestinians in the territories and the surrounding Arab states--must, as Egypt did years ago, demonstrate their commitment to live in peace with the Jewish state.

It is in this context that one must evaluate the initiation of a "substantive dialogue" between the United States and the PLO on the basis of certain rhetorical formulations by PLO Chairman Yasir Arafat in December 1988. The key question, however, is one of substance not semantics. The PLO needs to take tangible steps towards peace, in recognition of Israel and the renunciation of terrorism, to be considered a constructive party to any discussions. Among the concrete measures for the PLO to take would be: abandoning "armed struggle" in all its forms--including an end to disturbances in the West Bank and Gaza; disbanding the terror network under Arafat's control; amending the PLO Covenant, which calls for the "elimination of Zionism in Palestine"; ceasing demands for a Palestinian state before peace talks; abandoning the "strategy of phases," which seeks the elimination of Israel and the overthrow of the Hashemite Kingdom of Jordan stage by stage; and, ending the onslaught of anti-Israel resolutions at the United Nations. This is the time for Arab states, like Jordan, Saudi Arabia and Iraq to publicly call for peace with Israel and put an end to the Arab economic boycott of Israel.

But instead of pursuing confidence-building measures, the PLO has pursued confidence-eroding measures. Within weeks of "renouncing terrorism" in Geneva to satisfy U.S. conditions, Arafat threatened Bethlehem Mayor Elias Freij with "ten bullets in the chest" for proposing a truce in the territories. The PLO and the uprising leadership have continued to call for physically intimidating or assassinating those believed to cooperate with Israel. In the last 12 months, dozens of residents of the West Bank and Gaza have been murdered by their fellow Palestinians.

Moreover, Arafat-aligned factions of the PLO have participated in nine abortive terrorist attacks against Israel since Arafat's Geneva proclamation. Not a single member of the PLO--not Arafat, not his deputies--said a public word denouncing any of these incidents. In fact, Faruq Qaddumi, known as the PLO's "foreign minister," declared, "The PLO is not prepared to condemn operations which any Palestinian organization or faction undertakes." At the outset, President Reagan warned that if the PLO failed to live up to its word, the United States "would certainly break off communications." The PLO must match its deeds to its words for the U.S.-PLO dialogue to continue.

As for the Arab states, in October 1988, all the Arab states, save Egypt, voted to expel Israel from the United Nations, including Jordan and Morocco. In November, Saudi Arabia and Qatar joined forces with Syria to oust Israel from the International Telecommunications Union. And, the Arab boycott of Israel, led by Saudi Arabia and Kuwait, continues unabated.

Nevertheless, we are confident of the abilities of the Bush Administration, with the backing of Congress, together with the Government of Israel to vigorously pursue peace.

5/13

381-437

5/13

Strategic Partners

But to achieve peace and maintain it requires strength, particularly in the Middle East where the forces of radicalism must be deterred. In this area, too, the United States and Israel are strategic allies. Both countries have strengthened and enhanced each other's military posture.

Israel's status as a Major Non-NATO Ally of the United States was made permanent last year with the removal of a requirement for annual review. This is a significant step forward in the strategic relationship. It will continue to enable the two nations to expand the scope of strategic cooperation. This is not an area of special benefits, grants or loans. Rather, it is a logical extension of the alliance which has blossomed since November 1983 when the United States and Israel enunciated the policy of expanding cooperation, particularly joint military planning and exercises, to meet threats to mutual interests in the Middle East and the eastern Mediterranean.

On April 21, 1988, the United States and Israel signed an historic Memorandum of Agreement (MOA) institutionalizing the strategic cooperation agreements of the past five years. The MOA serves as a fundamental building block in our strategic partnership with Israel, which has to date been broad and wide ranging. In the words of former Defense Secretary Frank Carlucci during his visit to Israel this past November, military relations between the United States and Israel "could not be better." This was reiterated by another Pentagon official who said "together we have achieved more in the last eight years to evolve (the) spirit of cooperation than at any other period in the history of our relationship."

Israel has participated in joint naval exercises with the Sixth Fleet designed to strengthen U.S. antisubmarine warfare capabilities in the eastern part of the Mediterranean Sea. It continues to provide access to its ports for regular ship visits by the Sixth Fleet. Indeed, when the President ordered a naval task force to the Persian Gulf in 1987, elements of that fleet, led by the carrier USS John F. Kennedy, called on the port at Haifa. As recently as last week, Sixth Fleet carriers were being serviced there. U.S. naval operations in the Gulf have been greatly assisted by use of the Israeli-made "Pioneer" remotely-piloted vehicle deployed on the battleship U.S.S. Iowa. This pilotless drone has proved instrumental in conducting reconnaissance and surveillance, and has been described as a "tremendous success" by the Navy.

Israel makes facilities available for the storage and maintenance of U.S. materiel for American use in a conflict. It provides Kfir aircraft at no charge to the U.S. Marine's Aggressor Squadron to help train American fighter pilots. It has provided access to bombing ranges in the Negev desert for training exercises for U.S. Navy fighter pilots. It has engaged in military training exchanges with the U.S. Marines. It has staged joint military exercises with American special anti-terrorist forces. These cooperative military efforts have proved mutually beneficial and will be continued and expanded as the overall strategic relationship continues to grow.

Israel has entered into formal arrangements to provide access to its sophisticated hospital facilities for U.S. military casualties in a conflict. These facilities have already been used to treat U.S. personnel injured in the bombing of the U.S. Embassy Annex in east Beirut in 1983 and on several other occasions.

Israel has shared with the United States the lessons of its combat experience in Lebanon, where Israel successfully used American equipment against Soviet weapons. It has undertaken joint research and development projects with the Pentagon to build on the technological expertise acquired from decades of conflict. In December 1987, Secretary of Defense Frank Carlucci and Defense Minister Rabin signed a Memorandum of Understanding enhancing Israel's ability to participate in joint defense R & D efforts with the U.S. The Army, Navy, Air Force and Marines continue to express great interest in testing and procurement of Israeli defense systems. Indeed, Israeli technology accounted for over half of the funds in FY88 for evaluation of items from Major Non-NATO Allies.

6/13

381-457

6/13

Israel is also one of only a few countries—including Great Britain, West Germany, and Japan—to sign a Memorandum of Understanding (MOU) on mutual threat and the benefits of cooperation and shared technology in the Strategic Defense Initiative and continues to participate in this effort. Specifically, Israeli technology will be key to the successful development and deployment of an Anti Tactical Ballistic Missile (ATBM) system. A \$158-million agreement on co-development of the Arrow interceptor missile was finalized in July 1988, and it will be ready for testing within several years. ATBM has become an increasingly vital priority for the U.S. in the wake of the signing of the INF treaty.

The United States military has continued to expand its purchases of sophisticated Israeli defense technology. Among the estimated \$300 million in contracts in 1988 were major agreements on new mortars and communications systems for the U.S. Army. The U.S. Air Force is very interested in acquiring several Israeli missile systems.

Diplomatic and Trade Partners

Israel's role as an ally of the United States, however, goes well beyond the confines of military cooperation in the Middle East.

At the United Nations, Israel voted with the United States on 80 percent of the General Assembly resolutions introduced in the 42nd session (the most recent available figures), the highest rate of cooperation of any country in the world, higher even than Great Britain or Canada. This contrasts with 31 percent for Turkey, and 35 percent for Greece—America's NATO allies in the eastern Mediterranean. It also contrasts with 14 percent for Egypt, 12 percent for Saudi Arabia, and 13 percent for Jordan—and the Soviet Union's 10 percent record.

In the information war, Israel agreed several years ago to an American request to proceed with plans to install a Voice of America transmitter in the Negev desert to enhance American broadcasts to Soviet Central Asia, Afghanistan, and Eastern Europe, at the risk of worsening the plight of Soviet Jews. By contrast, two of America's NATO allies, Greece and Turkey, refused to host the VOA transmitter because of their unwillingness to endanger their relations with Moscow. Reportedly, Oman also turned down an American request.

Moreover, at a time when American exports face protectionist trade barriers around the world—when even our closest allies refuse to eliminate unfair trade practices, and indeed are erecting new barriers to American products—the historic U.S.-Israel Free Trade Agreement continues its phased implementation. A major step was taken on January 1st of this year, when Israel eliminated a host of tariffs in order to put American goods on equal footing with those from Europe. The success of this unprecedented agreement paved the way for a similar agreement between the U.S. and Canada.

At the end of the day, American exporters want to know if the Free Trade Area has led to a growth in trade. Since its signing in 1985, U.S. exports to Israel have increased by 34 percent. This means more sales, and profits, for American business. In fact, Israel is second only to Canada in terms of per capita imports of U.S. products.

And so, Mr. Chairman, in the peace process, in strategic cooperation, in the diplomatic arena, and on the trade front, Israel is today one of our foremost partners in the world, working with the United States toward regional and global security.

Partners in Strengthening Israel's Economy

Israel and the United States have also cooperated in other bold initiatives over the past several years. Working together, they have successfully undertaken to rescue Israel's economy from the severe distress it was suffering just a short while ago.

7/13
381-437

7/13

Over the past three years, Israel has demonstrated how U.S. foreign assistance, in combination with strong and well-conceived corrective measures in the economy, can turn economic distress into an opportunity for recovery. Israel's recovery program has included some of the toughest austerity measures ever imposed by a democracy. The Congress, the people and the President of the United States were partners in this process, because a critical ingredient has been U.S. economic assistance. U.S. aid was the decisive safety net required to undertake such a bold initiative. Earlier this year, the *Wall Street Journal* called Israel's stabilization program a "mini-miracle."

Today, Israel is striving to go beyond stabilization, to address the underlying structural changes required for sustained economic growth. 1988 was a landmark year in these efforts. Israel held the line on inflation for the third consecutive year. Israel's new Finance Minister, Shimon Peres, waited only a few days after his appointment to launch an initiative to further trim inflation from its current 16% annual level. Israel's foreign currency reserves remain strong, at \$3.4 billion.

In 1985, Israel's annual budget deficit was 15 percent of Gross National Product (GNP). Today, Israel's budget deficit is just three percent of GNP. Israel has held the line on government spending, a feat we can well appreciate here in Washington.

At the same time, the government continues to slash subsidies of public transportation and basic food products such as milk, bread and eggs. Such cuts are painful, and cause upward inflationary pressure in the short term. Moreover, the health and education budgets will constrict this year once again. Still, within Israel's National Unity Government there is broad consensus on the need for such measures.

The Israeli government has imposed new user fees on education and health care, and Finance Minister Peres is advancing a plan to reduce the number of workers employed by the government by 10 percent over a three year period. This is a bold step for the Finance Minister. Israel has long embraced the concept of full employment. Today, unemployment in Israel is close to seven percent of the workforce. Capital market reform continues to progress.

Israel continues to move down the long road of privatizing government-owned companies. Last year, the Israeli government asked a major U.S. financial institution, the First Boston Corporation, to develop a strategy to achieve this goal. The Israeli government is already executing the prescribed approach. It has already sold off the Paz Oil Company, as it will soon do with the Israel Chemicals, Ltd.

Last month, the International Monetary Fund issued an authoritative report confirming Israel's success in stabilizing its economy:

We are impressed with your success in restraining military spending and in reducing subsidies....We are particularly impressed with the most recent national wage agreement which called for no increase in basic wages at all this year....The central problem is to get investment moving again....The focus of discussion has accordingly shifted from economic stabilization to growth....The pressure to do better yet should be unrelenting.

The United States has a vital interest in Israel's economic well-being for several reasons. First, the economic health of our major allies and fellow democracies is inherently a vital interest for the United States, because in a very profound sense, the free nations stand or fall together. Second, the economy of Israel is the bedrock of the nation's ability to sustain its own defense, and for this reason Israel's economic health is essential to the stability of the region. And third, it is a vital interest of the United States to ensure that Israel continue on the path of economic growth and self reliance. This is something we can do, and for our own interest, must do.

The challenge for the United States, and for this Subcommittee, as we look to the year ahead, is to continue a program that is working, and to take the steps that are necessary to

8/13
281-437

reinforce and indeed accelerate the recovery to which the United States has already contributed much. The foreign assistance program before you is truly an investment in Israel's future.

Although the level of aid to Israel has remained steady for four years, the real value of that aid has declined. There has been a steady erosion in the value of Economic Support Funds and Foreign Military Sales credits to all aid recipients. Based upon information provided by the Congressional Budget Office, Office of Management and Budget and the Department of Defense, our aid package to Israel has eroded in value by some 15 percent since 1986, as illustrated in Chart I.

While Israel's FMS debt burden has been somewhat reduced due to the highly successful refinancing program, overall U.S. Government-related debt remains high. In spite of the Cranston Amendment requirement that economic aid to Israel be greater than Israel's debt service to the U.S., in FY90, Israel's debt obligations to the American government will total \$1.37 billion. In fact, Israel's debt due on U.S. government loans and guarantees will exceed the \$1.2 billion mark well into the next decade.

For these reasons, it is ever more urgent to explore ways to stretch the FMS dollar. One proposal currently being advanced is the Comprehensive Fair Pricing Initiative. By eliminating certain surcharges which are imposed on each FMS transaction, Comprehensive Fair Pricing will significantly increase the buying power of scarce military assistance funds. Comprehensive Fair Pricing would apply to all FMS recipients, for all FMS transfers. We strongly urge you to support this proposal.

Maintaining Israel's Vital Qualitative Edge

Beyond the challenge of economic recovery, the program before you is essential for a second reason. This is the fact that our assistance to Israel over the coming year will have a critical impact on the security of the Jewish state.

In past years, I have related to this committee a bleak description of the erosion in Israel's margin of security. This has resulted to a great degree from the very financial and budgetary austerity measures that were necessary to rescue Israel's economy. Regrettably, that assessment, while improving, still captures the essence of the situation. Indeed, the effects of recent years' defense budget cuts will continue to be felt well into the 1990s.

The austerity measures cut Israel's defense spending by about 20 percent in a two year period—one of the largest reductions ever imposed by a democracy in so brief a timespan. Since 1986, Israel's annual defense expenditures have remained stable in absolute terms, and therefore have actually decreased in real terms. While Israeli military planners have attempted to make the cuts without eroding Israel's narrow margin of safety, reductions of this magnitude have, inevitably, added to the element of risk in many areas.

In recent years, active combat units were disbanded, reduced in size or converted into reserve formations. Large numbers of vital aircraft have been mothballed, effectively grounding 15 percent of Israel's combat force. This has decreased the number and size of army brigades and air force squadrons available to meet a surprise attack, weakening the basis on which Israel's security has rested since the conclusion of the 1973 Yom Kippur War.

At least one of Israel's mechanized/armored divisions has been dissolved, resulting in the withdrawal of several hundred tanks from the IDF battle order. This means a serious decline in Israel's visible deterrent capability as well as a decline in its war-fighting ability.

The impact of past reductions in training time is still being felt, and has been made worse by the demands of dealing with the intifadah. The expenditure of ammunition in training is still being curtailed. There have been serious cuts in the number of flying hours allowed aircraft pilots, resulting in 20 percent of pilots being dropped in order to continue training for the remainder.

9/13

381-437

9/13

Israeli pilots now are able to fly fewer training hours than their American or Jordanian counterparts. In terms of actual funds, it is estimated that it costs the Israeli Defense Forces \$970 per hour to operate a Merkava tank engine, \$2,687 per hour to operate a missile boat and \$13,708 per hour to fly an F-15 fighter.

Reserve readiness has been cut. For several years the number of reserve days served by Israeli soldiers was decreased, although it was increased recently to cope with the demands of service in the West Bank and Gaza Strip. However, because of the amount of time both regular and reserve troops are now spending in riot control duties on the West Bank, they have less time to train for their primary mission of conventional defense. Israel had been forced to increase its forces in the administered territories by four or five times the level present two years ago. As a result, reserve units will continue to be less prepared for conventional warfare than they were in the past.

Thousands of active duty military personnel have been released from the IDF. This has meant the loss of a great many highly-skilled individuals who will be sorely missed by the Israeli armed forces.

Morale has been lowered. Pay cuts and personnel releases have produced an exodus of highly trained and motivated professionals and have lowered morale generally. Riot control service in the West Bank and Gaza has placed an added strain on the troops. These factors threaten to undermine a key aspect of Israel's military superiority--its large qualitative advantage in personnel.

Ammunition and equipment stockpiles have suffered deep cuts, in order to lessen the impact of reductions in other areas. This has reduced Israel's ability to sustain its forces in combat. In order to reduce expenses, the armed forces have continued to draw down their stockpiles without full replacement. General Menachem Eitan, chief of the IDF Logistics Branch recently pointed out the urgency of this situation, stating that the Israeli Army must "close the gap created in the last three to four years between current and operational levels" of stores.

Many programs, such as continued acquisition of new Merkava III tanks, helicopters and naval vessels, have been delayed.

Expenditures on research and development have been significantly curtailed. This has diminished Israel's ability to develop and produce the unique new weapons and countermeasures needed to counter increasingly sophisticated weapons entering Arab arsenals. This further diminishes Israel's qualitative advantage over its opponents. In 1988, as in previous years, Israeli defense industries were forced to reduce their staffs and plant facilities and thus are less able to support Israel's military needs.

These cuts in Israel's defense budget have made American FMS aid to Israel all the more important. In particular, this money has helped upgrade Israel's Air Force--whose margin of superiority over its adversaries remains the cornerstone of Israel's security doctrine--particularly, through the acquisition of 60 additional F-16 fighters to fill the gap created by the cancellation of the Lavi. We specifically wish to thank this Committee and the Congress for earmarking increased funds for procurement of defense items in Israel. Permitting "offshore procurement" of this type helps ease the crisis faced by Israel's defense industry.

Another key program that will be funded through the FMS account is the upgrading of Israel's Navy, which must confront the colossal growth of hostile Arab navies like that of Syria, which has doubled its fleet of combat vessels since 1982. After years of delay due to budget constraints, Israel has finally been able to fund the building of new submarines and missile corvettes.

The termination of the Lavi in 1987, which was to have been the centerpiece of Israeli industrial potential, was a hard blow for the country, and its effects are still being felt two years later. It was initially thought that cancellation of the program would free substantial funds for

10/13

381-433

10
73

other urgently needed defense projects. However, the Israeli military has only been able to reallocate a small portion of this money. The remainder of these funds has been used in areas directly associated with the Lavi's discontinuation.

Overall, Israel faces long-term reductions in the size of its military forces. What is lost in quantity must be made up in the qualitative enhancements provided through the development and use of advanced technologies.

The Arab Military Buildup

Despite reductions in oil revenues in recent years, Israel's enemies continue to purchase more and newer weapons to add to their already bulging arsenals. (See Charts II and III.) They have placed orders for billions of dollars worth of new weapons each year, and have tens of billions of dollars more still in the pipeline from past years. Since 1973, the leading Arab nations still at war with Israel have spent roughly \$400 billion on their armed forces. U.S. arms sales in the region have begun to increase again after several years of decline, growing from \$7 billion in FY87 to \$12 billion in FY88. Arab nations at war with Israel are continuing to spend approximately \$30 billion annually on their military forces. According to the last set of figures released by the United States Arms Control and Disarmament Agency, four of the eight largest arms importing nations in the world are Arab nations at war with Israel: Iraq, Saudi Arabia, Libya and Syria. And, it may be significant that despite its economic problems, Egypt was the next largest importer.

Syria has expanded and improved its armed forces since its defeats in the 1982 fighting. All branches of Syria's military have grown as a result. There is a growing disparity in standing armed forces--approximately 400,000 for Syria as compared with 150,000 for Israel. This could serve to increase Syria's incentive for a surprise attack. Syria's president, Hafiz Assad, has made very clear that his goal of "strategic parity" with Israel is a synonym for war preparations. Indeed, according to one estimate, the Syrians devote half their national budget to the armed forces, spending \$1 billion more than Israel each year. As part of that buildup Syria has increased by 50 percent the number of divisions in its army. These troops have been reequipped with the latest model tanks, artillery, and other equipment available to the Syrians. The Syrians studied carefully the fighting in Lebanon in 1982 and have incorporated lessons from that campaign into their doctrine and training.

Syria's navy has also been a major beneficiary of this buildup, seeing its number of combat vessels double in the years since the Lebanon war as well as the addition of previously unavailable capabilities. These new capabilities are the result of Syria's acquisition of modern Soviet Kilo-class submarines, and a new coastal defense missile, the Sepal, with a range of about 180 miles.

Syrian air defense and air forces have also benefitted in this expansion. The losses of 1982 have been replaced, and more advanced types of anti-aircraft missiles and aircraft have entered service. New anti-aircraft systems have included the SA-5, SA-11, SA-13, and SA-14 missiles. Syrian pilots have been trained in the Soviet Union on one of its most advanced fighters, the MiG-29, the first squadron of which has been delivered, with the transfer of a second squadron expected in the near future. Of even greater concern are reports that Damascus will purchase Su-24 fighter-bombers. These potent aircraft in Syrian hands will seriously increase the military threat to Israel.

The Syrians have also acquired Soviet-built SS-21 tactical ballistic missiles, another piece of first-line equipment for Soviet forces facing NATO. These missiles are much more accurate and dangerous than the earlier Soviet-built Frog and Scud tactical missiles in the Syrian armory. The accuracy of these new missiles increase Syria's 'first-strike' attack abilities against key Israeli installations including air bases and mobilization points. This comes at the same time as a major effort by Syria to build up its chemical warfare capabilities. Two factories are currently producing a variety of nerve gas agents which can be deployed as warheads on Syria's ballistic missiles.

11/13

381-437

11/13

Jordan, too, has continued its military buildup. The Jordanians have placed orders to increase inventories of tanks, artillery, helicopters, anti-aircraft systems, vehicles, air-to-air missiles, and other munitions. According to the United States Arms Control and Disarmament Agency, Jordan, a country with a gross national product of \$4 billion (1984) took delivery of nearly \$4 billion in arms in the four-year period between 1981 and 1985.

A key part of Jordan's military buildup plan appears to focus around increasing its air defense capability through the acquisition of advanced fighter aircraft and mobilization of its batteries of Improved Hawk anti-aircraft missiles. If Jordan succeeds in its search for this capability, then it will be in a position to directly threaten Israel's margin of air superiority. Jordan recently announced that it is purchasing both the Mirage 2000 and Tornado fighter aircraft, both of which will add significantly to the Kingdom's ability to challenge Israel in the air.

Moreover, Jordan has one of the Arab world's most modern and qualitatively superior ground forces. The highly-trained Jordanian Army has purchased offensively-oriented equipment such as mine field breaching devices and assault bridging equipment.

Libya, despite its massive arsenal of Soviet-supplied weaponry, has until recently had only limited capability to directly attack Israel. The Qaddafi regime has now obtained the capacity for aerial refuelling of its attack aircraft from West Germany, giving them the means to reach Israel. This is particularly alarming in light of the recent revelations concerning the Libyan chemical weapons plant, also developed with Western assistance. And, the Soviet supply of six Su-24 long-range strategic bombers further enhances the Libyan threat.

Since 1980, **Iraq**, which has sent forces to fight Israel in three wars, has more than tripled the size of its armed forces. Indeed, since the beginning of this decade, Iraq has become the world's leading arms importer, taking delivery of weapons worth an average of over \$3 billion every year. With the end of the Gulf War, it can be expected that the enormous arsenal accumulated in Iraq will be at least in part available for use against Israel, as it has been in the past. Moreover, the Iraqi armed forces are battle-hardened; they are better organized, better trained and more fully mechanized and modernized as a result of their seven-year war with Iran.

Iraq has extended the range of its surface-to-surface Scud missiles. This enhancement enables Iraqi missiles, possibly armed with chemical warheads, to reach Israel from launch points in western Iraq.

More ominous still, are reliable reports that Iraq is engaged in a crash program to build nuclear warheads for use with a strategic missile.

Despite steep reductions in oil revenues, **Saudi Arabia** continues to order weapons on a grand scale. It leads the Arab states in military expenditures, this year spending over \$17 billion on its military, a sum equal to 75 percent of Israel's entire GNP. In each of the years 1981-1985, it was the world's second largest importer of arms. Current Saudi military expenditures per regular soldier are almost twice American expenditures (approximately \$262,000 to \$136,000). And, as Saudi Defense Minister Prince Sultan has made clear on several occasions, the focus of this military buildup is Israel, not Iran or the Soviet Union. Therefore, not only does it seek to acquire military capabilities far beyond its own legitimate defense needs, it continues to fund Syrian, Jordanian and Iraqi arms purchases and PLO terrorist activities against Israel. As is by now well known, Saudi Arabia has also recently acquired intermediate-range ballistic missiles capable of carrying a variety of warheads up to 1500 miles. These Chinese systems represent an entirely new class of missile in the region and their deployment is without justification.

As part of this huge ongoing military buildup, Saudi Arabia has been seeking steadily to increase the size and combat capabilities of its air force. An important aspect of this particular effort has been the Saudi attempt to enhance the fighting qualities of the combat aircraft it has acquired from the United States. In this it has been partially successful, to the detriment of Israel's security. The sale of further American aircraft enhancements or replacements to Saudi Arabia

12/13

381-437

12
/13

cannot but lessen the opportunity for Israel to expend its resources on projects more productive for its society than on countering an ever-extending range of Arab military power.

Last year, Saudi Arabia and Great Britain announced what has been widely described as the "arms deal of the century," worth over \$50 billion according to many sources. The centerpiece of this sale is the purchase of yet more advanced Tornado fighter-bombers, capable of attacking deep inside Israel.

Mr. Chairman, the Arabs purchase these arms from dozens of different nations around the globe. Our country has been a major supplier to these nations, selling billions of dollars of military goods and services to avowed enemies of Israel. American sales of new weapons systems to hostile Arab nations have had a particularly profound impact on the military balance between Israel and those states because American technology is often superior to that of competing weapons. These sales have significantly raised the cost to Israel of maintaining its own defenses, exacerbating the strain on Israel's economy, and, barring any changes in American policy, will continue to do so in the future.

The chemical weapons threat to Israel continues to grow. Both Syria and Iraq have developed their abilities to the point where they are manufacturing their own deadly chemical weapons, and in the case of Iraq, have used them on numerous occasions in its war against Iran. In March 1988, Iraq used its chemical arsenal against in the Kurdish town of Halabja, killing an estimated 5,000 Iraqi citizens and seriously wounding an equal number. Iraq again attacked the Kurds with chemical weapons in August on an even wider scale.

The realization of what was earlier an approaching threat has forced Israel to take in its turn precautionary steps to protect its population and soldiers from similar attacks, again at further cost to itself. Israel has had to initiate a massive civil defense program to protect its citizens, as well as invest in protective measures to keep airbases and other military facilities operational in a chemical environment.

Overall, what we have is a pattern of accelerated Arab buildup while Israel substantially cuts its forces. The dramatic contrast in forces is demonstrated in Chart III. The effort to maintain the qualitative edge adds to the burden on the Israeli economy, further worsening the quantitative gap in the Arab states' favor.

Mr. Chairman, we are all proud of Israel's achievements, but realistically it is impossible to have this combination of trends without a diminution of security. Israel's margin of safety is, inevitably, reduced by the austerity measures it has been forced to take in past years.

Today, I come before you to ask that you take the very serious security risks facing Israel into account when you consider the level of aid to Israel for FY 1990. What this Subcommittee does will have a direct impact on Israel's security, in a situation where there is little room for error. Moreover, any reduction in aid will send the wrong signal to Israel's enemies.

Let me sum up, Mr. Chairman, the conclusions of my testimony. Our aid to Israel has been a wise investment, because Israel is our one democratic friend and most reliable ally in a critical region of the world. But this year aid to Israel is particularly important for three reasons.

The first is to prevent any further erosion in Israel's narrow margin of security in a situation where its forces have been cut while those of its adversaries are rapidly growing. Moreover, in this era of concern over allied burden-sharing, it is important to remember that while we devote roughly \$170 billion to the defense of NATO, whose members spend an average of only five percent of the GDP on defense, Israel spends almost 25 percent of its GDP on defense (see Chart IV).

30

דתיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
סוג: גלוי	טופס פבוק	פתוך: 7
תאריך וזמן חבור: 24 באפריל 1989 09:00		מצפייא אל: לשכת שהיח לשכת רה"מ
פס' פבוק: הפסד: 62		דע: מקשייח/משהבייט ציר כלכלי, כאן
370 424		פאת: ק/ק לקונגרס

ביהניב : שימועים בוועדת המשנה לפעולות זרות של ועדת ההקצבות בהמשך למברקנו 397 מ-19/4 (גמסחון 354)

1. ב-19/4 (ערב חג) קיים אובי שימועים בנושא המזהיית.

מטעם הממשל העידור וולקר ונציגת AID אדלמן. עדויותיהם הכובות בדיפי.

2. בנוסף לאובי נכח רק הקונגרסמן מט מקיו לפרק זמן קצר ורוב התשאל נעשה עיי אובי עצמו.

3. כאמור רוב הדיון התמקד בישראל (שעתיים) ורק לאחר מכן עבר אובי לשאול שאלות על מצרים. (הדיווח על החלק המצרי (בנפרד) אינו מלא שכן התקיים מאוחר וערב כניסת החג).

4. להלן סיכום חלק השאלות והתשובות בנושא הישראלי:-

אובי - מדברי הפתיחה התייחס להחלטת "הפסגה התקציבית". לדבריו המחוקקים יצביעו בעד התקציב שהוטכם, בהעריכם שזו האלטרנטיבה היחידה הקיימת. מתח ביקורת על החלטת "הפסגה" והגדיר התקציב כ-Piomy. אובי הסביר כי העלה נושא זה מאחרי"ורוב הכסף (בפונקציה 150) הולך למזהיית" מתוך הנחה שהזרמת הכסף מוליכה להתקדמות וקידום התהליך. מאחר ולא חלה התקדמות עולה השאלה האם הכסף אינו מוקצב רק מתוך הרגל או מתוך כך שלא יודעים מה לעשות.

שאל "היכו אנו צומדים עחה בתהליך השלום לאחר ויקורי חורוק שמיר וחומיין ? והירו צוחד הממשל לגבי תכנית שולץ ?"

בד ווקר - האלמנטים של תכנית שולץ תקפים גם היום וכך גם הקונסטט של שטחים תמורת שלום והקונסטט של קישור הסדר הביניים למוי"מ סופי.

לגבי ביקור שמיר - רהי"מ הציע רעיון של בחירות שיערב הפלסטינים בתהליך. זהו צעד קטן שיש לקשרו למבנה המוי"מ: הסדר ביניים ומוי"מ סופי. זהו רעיון מבטיח המצריך בדיקה. החלו כבר בבדיקה וימשיכו עם ווסיין. זהו בהחלט צעד פוזיטיבי. רהי"מ גם מטר בעת ביקורו שהסטטוס קוו איננו רצוי.

תפוצה: 85

דתימות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 7
תאריך וזמן תכנון:		אל:
פס' פבוק:		דע:
הפסד:		פאת:
67 370	424	

בעת המו"מ על המעמד הסופי, כל הרעיונות יהיו נתונים למו"מ. כלומר חלה תזוזה בצעדים החיוביים WHICH CAUGHT THE IMAGINATION OF PEOPLE IN THE M.E. ובבונתנו TO PURSUE IT

אובי - רעיון הבחירות של שמיר - "היכן הוא משאיר אותנו לגבי הוועידה הבינ"ל שבתכנית שולץ?"
ווקר - ועידה בינ"ל היתה מרכיב חשוב להבאת ירדן לתהליך. זהו עדיין נושא חשוב עבור המצרים הפלסטינים והירדנים. אולם הרעיון עתה הוא PRE-MATURE. כשיגיע הזמן המתאים יהיה מקום לוועידה בינ"ל PROPERLY STRUCTURED. אנו מציעים שהבחירות יהיו אלמנט אחד מתוך רבים שיוביל לבחירת נציגים למו"מ להסדר ביניים שבעקבותיו יתקיים מו"מ על מעמד הקבע.
ועידה בינ"ל תוכל להתקיים רק אם תוליך לכוון חיובי ותהיה PROPERLY STRUCTURED. בשלב זה אין לממשל BLUE-PRINT.

אובי - היכן עומדות השיחות עם ישראל בנושא 242 והקונספט של שטחים תמורת שלום. ציטט מדברי בוש בנוגע לסוף הכיבוש והתנגדות לריבונות ישראלית ביו"ש ועזה וכן דברי שמיר ב-AEI המתנגד לקונספט זה. הדגיש כי אין הסכמה לאור זאת בין ישראל לארה"ב.

ווקר - הבהרנו לישראל באופן ברור שאנו דוגלים בשטחים תמורת שלום. יש ביננו אי הסכמה. אנו מבינים שרה"מ מתנגד לכך ועמדתו שונה (לפיה חלק מהשטחים הוחזר בעקבות ק"ד) ומאידך הפלסטינים מעוניינים במדינה פלסטינית. ארה"ב מתנגדת לשתי עמדות אלה של ישראל והפלסטינים.

אובי - התמקד בנושא הבחירות. לאיזו מטרה יתקיימו הבחירות, מי יבוחר ולאילו תפקידים?
ווקר - אין לי תשובות. טרם הגענו לפרטים האם יבוחרו נציגים למו"מ או למועצות מקומיות.
אובי - מתי נדע?

ווקר - אנו מעוניינים TO PURSUE IT VERY RAPIDLY. הנושא יידון עם חוסיין (השימועים התקיימו בעת ביקור המלך), וכן בשיחות בייקר-שברנדזה ב-10-11/5.

בינתיים אנו ממשיכים לדון עם ישראל, מקומיים בשטחים ואש"פ בתוניס. קשה לקבוע בשלב זה מסגרת ללוח הזמנים.

אובי - האם עד חודש יולי?

ווקר - יתכן שכן. עד אז נדע מה עמדת ישראל. לשאלות החוזרות של אובי לקביעת לויז סירב ווקר להתחייב. הוסיף כי במהלך ההתדיינות תעלינה בעיות קשות כמו הפרשנות לכוונות

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		כתוב: 7
תאריך וזמן תעבור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		פאת:
370	424	

ומטרות הבחירות.

אובי - זוכר שיחות עם נציגי ממסוריה במשרדו, מיד לאחר החתימה על הסכמי קי"ד. אז התנגדו לתקופת ביניים של 5 שנים בטענה כי זהו פרק זמן ארוך מדי. ב-18/4 שוחח עם "נציג העמדה הערבית" ושאלו מה הסיכוי לאימוץ רעיון הבחירות. תשובתו הייתה "יש בחירות ויש בחירות". אם יתקיימו בחירות בצילו של צה"ל, יבחרו 'קוויזלינגס' ואחוז ההשתתפות לא יהיה גבוה. לפיכך שאלתו (של אובי) היא: מהם ההסדרים הצפויים לקראת הבחירות. האם יכולות להתקיים בחירות אמינות אפילו תחת נוכחות ישראלית צבאית.

ווקר - לגבי ה-MODALTIES, יש לנו כבר היסטוריה בנושא. השתתף משך שלוש שנים בשיחות האוטונומיה במהלכן, הנושא העיקרי שחלה בו הוקדמות היה הבחירות. בדיונים אלה נידונה אפשרות קיום בחירות אמינות שלקחו בחשבון חופש הבחירה מחד ובטחון לישראל מאידך. לאור זאת מאד אופטימי לגבי שאלת אובי.

הבעיה העיקרית היא התנאים בשטח. לכן אנו מרכזים מאמצים להשגת CONFIDENCE BUILDING. יש צורך בשינוי בכיוון - מהשגת אמצעים בצורה אלימה להשגתם באמצעים פוליטיים. כייכ יש צורך בהורדת האלימות ושינוי בטון.

אובי - איך תבדיל בין המצב באלטלנדור למצב במזה"ת? האם אתה מצפה שהפלסטינים יוותרו על הקלף של האינתיפדה או שישאל הפסיק נוכחותה הצבאית כל עוד האינתיפדה נמשכת?
ווקר - תהליך הבחירות הוא דבר מאד פוליטי. אפשר להשיג ביטוי באמצעות תהליך פוליטי שלא ניתן להשיג באמצעים אלימים.

באלטלנדור - היו מוכנים לבוא ולהשתתף בבחירות למרות איומים. בשטחים - אין עדיין ניסיון כזה (של בחירות).

מקיו - שאלתי את רה"מ האם יתיר להשתתף בבחירות לנציגי אש"פ, לכאלה ש-AFFILIATED עם אש"פ או אנשים שיבחרו ואחייב יצהירו על קשריהם עם אש"פ. רה"מ ענה כי אש"פ לא ישתתף בבחירות שכן מי שישתתף בבחירות יצטרך לחסכים למו"מ להסדר ביניים, תהליך לו אש"פ מתנגד. רה"מ הוסיף שפלסטינים אחרים ישתתפו בבחירות עמם יוכל לנהל מו"מ.

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל/ווישינגטון טופס פרוק	קף: 4
סוג:		כתוב: 7
תאריך וזמן העבור:		אל:
כס' פרוק: הפסד:		דע:
$\frac{67}{370}$ 424		פאת:

ביקש התייחסות נציגי הממשל לשתי הנחות/שאלות: א) יכולת הפלסטינים המקומיים לקיים מו"מ ללא הפלסטינים מחוץ לשטחים. ב) מה יקרה אם אשי"פ לא ישתתף בבחירות, והמקומיים ישתתפו ויודיעו לאחר הבחירות על קשריהם עם אשי"פ?

ווקר - קשה לקבל ההנחות לעיל שכן קשה להפריד בין תושבי השטחים ואשי"פ מחד והפלסטינים מחוץ לשטחים מאידך. (במיוחד אם מדברים על ערפת ואנשיו בניגוד לגיבריל ואירגונו). כלומר, צריכה לעלות השאלה האם אשי"פ ישתתף בבחירות אם לאו. השתתפות קבוצות רדיקליות בבחירות שמטרתן השמדת ישראל ודאי שלא תהיה חיובית אולם עלינו ללכת לקראת אלה המעוניינים בשלום.

מקין - בהנחה שערפת ואנשיו בשטחים יודיעו על השתתפותם בבחירות ולו לצורך העמדת ישראל במבחן (אפילו אם לא יסכימו למסגרת). מה יעשה רה"מ שמיר. האם יקיים בכ"ז הבחירות?

ווקר - שמיר כמו גם בגין הם *MEN OF THEIR WORD*. אין לנו ספק שאם שמיר אומר שיקבל תוצאות הבחירות - יעשה כן.

אובי - מספר ראשי ערים פלסטינים הועברו או הודחו מתפקידם לאחר שדרך פעולתם לא מצאה כן בעיני ישראל. מה מטיח לנו שהתוצאות הפעם תהיינה שונות?

ווקר - יש לנו התחייבות ישראלית שיקבלו את תוצאות הבחירות. התנאים ידועים עתה ואיש לא יכנס לתהליך בעיניים עצומות. הזמנים והנסיבות השתנו וחלו התפתחויות מאז באיזור.

אובי - הייתי רוצה להאמין, אולם היו מאז כל כך הרבה הזדמנויות שהוחמצו.

ווקר - חזר על כך שאיש לא נכנס לתהליך בעיניים עצומות ויש אפשרות להעריך את שיתרוש במיוחד לאור העובדה שיקדמו לכך שיחות ודיונים ארוכים.

מקין - מה לגבי ההנחה שאשי"פ לא יצטרף לבחירות והפלסטינים המקומיים ישאו ויתנו עם ישראל. האם ישנם פלסטינים אחרים והאם יוכלו לקיים מו"מ אמין?

ווקר - קשה לו לראות זאת בנסיבות רגילות אלא אם למשל גיבריל ישתלט על האירגון.

מקין - לגבי ערפת - האם במחמיד משוכנעים בכך שערפת מעוניין בשלום אמיתי. האם קיימות הגבלות לזמן שערפת יוכל להחזיק בעמדתו זו-לאור מבנה אשי"פ. כמה זמן יש לערפת. האם יאלץ לשנות עמדתו ולעבור לאלימות אם לא תענה יוזמתו.

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 5
סוג:		פתוך: 7
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
המסרד:		כאת:
67 370	294	

ווקר - נראה שכוונתו של ערפת¹⁴ לחפש אחר אלטרנטיבות לשלום. אינו בטוח לגבי כנותו ואינו חושב שערפת עבר *MIRACULOUS CONVERSION*, אולם בינתיים ערפת לקח על עצמו, תוך סיכונים, לנסות לפתור הבעייה בדרכי שלום. לגבי שאלת הזמן? אם היה נתקל בסירוב מוחלט מכל מצדדים, הזמן שהיה עומד לרשותו היה קצר, אולם בשלב זה, יש לו דיאלוג עם ארה"ב וגמישות מטויימת מצד רה"מ שמיר כך שיכול להמשיך להחזיק בעמדתו.

מקיו - אמרת שתמשל דוגל בקונספט של שטחים תמורת שלום מחד ומתנגד למדינה פלסטינית מאידך. האם אין זה משאיר אופציה אחת - העברה לירדן או צורה כלשהי של קונפדרציה עם ירדן?

ווקר - אנו עדיין חושבים שהתוצאה הריאליסטית ביותר היתה קונפדרציה עם ירדן. אך זהו נושא למו"מ.

מקיו - מדוע שלא ננקוט בעמדה לפיה לא על ארה"ב לקבוע ולהחליט אלא ישראל¹⁸ והפלסטינים במו"מ ישר.שכן, אם אנו קובעים מראש שתי עמדות אלה אנו מצמצמים התוצאה הסנפית והן יכולות אף להשתמע כתנאים מוקדמים.

ווקר - הבענו עמדתנו במספר נושאים כמו: שריבונות ישראלית לא תעבוד ובאותה מידה מדינה פלסטינית היא פתרון לא קביל.

אלה מהוות דאגות פרקטיות ולא תנאים מוקדמים.

מקיו - לישראלים רבים עדיין תקוה לאופציה ירדנית שתמנע הדברות עם אש"פ. מה הסיכויים לאופציה זו.

ווקר - אין כל סיכוי לשיחות ירדניות-ישראליות עבור הפלסטינים. האינטרסים של ירדן הושפעו מהאירועים ביו"ש. המלך יהיה הלק מהתהליך אולם ידבר עבור ירדן ולא הפלסטינים.

אובי - שאל על הסכנה במדינה פלסטינית שתהיה בקשר עם ירדן ושתגרום לאי יציבות בחזית המזרחית.

ווקר - הסכים ואמר כי גם ישראלים רבים חושבים כך. לכן יש צורך במו"מ ולא בתנאים מוקדמים.

אובי - איזה תפקיד, להערכת ארה"ב, בכוונת ברה"מ למלא בתהליך. כמה קרובה ברה"מ לחידוש היחסים עם ישראל.

ווקר -בשיחות עם הסובייטים בקיץ שעבר הם היו מאד מעודדים. מעולם לא השגנו עמם הסכם לגבי ועידה בינ"ל, אולם היו מספר אינדיקציות שברה"מ דחפה את אש"פ למיתון עמדותיו.

תפוצה:

דחילות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 6
סוג:		כתוב: 7
תאריך וזמן תגובת:		אל:
כס' פרוק:		דצ:
הפסד:		כאת:
67 370	424	

לאחרונה, הרטוריקה לא היתה ברורה ולא היו הוכחות לגמישות. בייקר ישוחח עם שברנדזה ב-10-11/5.

הסובייטים היו יכולים למלא תפקיד חיובי אילו היו נוקטים בצעדים בשטח. אספקת מפציצי ה-SU-24 ללוב בודאי שאיננה חיובית. כ"כ הסובייטים היו יכולים להביא לתהליך את הסורים וקבוצות רדיקליות בסוריה ומעל לכל היו יכולים לחדש היחסים עם ישראל. הם לא עשו דבר ואין לארה"ב כל אינדיקציה שבכוונתם לעשות ולו אחד מהדברים לעיל.

אובי - מהי ההשפעה הכלכלית של האינתיפדה על ישראל?
ווקר - ההשפעה התקציבית - קטנה יחסית. ההשפעה הכללית - די משמעותית. ארה"ב העריכה שצמיחת ה-GNP בשנה שעברה תהיה 3% ובסופו של דבר עמדה על 1% בלבד. זה אמנם לא רק בגלל האינתיפדה אך בודאי הושפע.

ווקר מסר נתונים על מטפר העובדים מהשטחים בישראל ועל היעדרויות רבות המשפיעות על המשק. כן התייחס להשפעה על ענף החיירות וכתוצאה מכך ירידה בהכנסות. סיים באומרו כי חלק מהאימפקט הוא לטווח קצר.

אובי - בספטמבר '88 ביצעה ישראל מימון מחדש של חובותיה. כמה בסה"כ מהחובות? כמה תחסוך ישראל ממבצע זה?

גנייס - ישראל ביצעה מימון מחדש של 4.75 ביליון \$ בשער של 9.3-9.4 ריבית. הערכת ה-GAO שסה"כ החיסכון לישראל יהיה כ-800 מיליון \$ מסכון של כ-150 מיליון \$ לשנה על פני 5-6 שנים.

אובי - ביקש לדעת האם מדובר ב-DISCOUNT VALUE או בערך נומינלי.
אנשי הממשל - לא יכלו למצוא תשובה והבטיחו לבדוק הנושא.

אובי - ביקש מהממשל לחזור לוועדה בשבוע הבא "מאחר ואנו קרובים ל-MARK-UP".

אובי - ישראל נקבעה כ-MNNA. מה היתרונות מהן היא נהנית לרבות ההיבט הכספי?
גנייס - מעמד ה-MNNA מקנה לישראל הזכות לגשת למכרזים כמו מדינות NATO. לגבי ההיבט הכספי, הבטיח לחזור לוועדה.

אובי - בתחילת השנה פירסם מחמ"ד הדו"ח השנתי לזכויות אדם. ועדה זו עדיין מודאגת

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: 7
סוג:		כתוב: 7
תאריך וזמן חבור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאת:
52		
370	424	

מה-PROSPECTS בשטח וההחנהגות שם. מה קרה בשטחים מאז פירסום הדו"ח ? ביקש פירוט.
 ווקר - ישנם עדיין דיורחים על הכאות למרות שינוי שחל לעומת אשתקד. יש מאמץ מודע להשתמש
 בהכאות כצורת שליטה ואין זה מעוגן במדיניות. זהו בודאי שיפור. עם זאת, רמת האלימות
 נותרה גבוהה ב-2 הצדדים. היו מחוות פיוט מצד ישראל: שחרור עצירים (מעל 400), החזרת
 רמקולים, התרת נסיעות לחו"ל, פתיחת בתים אטומים ופחות סורים הבולטים בשטח.
 הצד השלילי הוא הכנסת מגייב שגרמה להחרפה במצב כמו למשל בנחליל.
 לסיכום, הרקורד עדיין מעורב, חל שיפור אולם הבעיה טרם נפתרה.
 אובי - שאל על מדיניות ירי בבורחים. ראו מברקנו 397 מ-19/4 (אפסון 354)
 אובי - האם חל שיפור (בתנאים וכו') במתקני המעצר?
 ווקר - אנשי השגרירות ביקרו בקציעות והגישו דו"ח. המקום RIGOROUS אך לא שונה ממתקנים
 אחרים או מוסדות מסוג זה. מתנהלת פעילות משפטית סביב הכאות שהתרחשו במקום.
 אובי - האם לארה"ב עמדה בנושא שהמתקנים מצויים מחוץ לשטחים ?
 ווקר - כן.
 אובי - ציטט מכחבת ה-W.P. לגבי הגבלת טיפול רפואי למתקנים מסויימים.
 ווקר - בדקנו הטיפול ולא מצאנוהו נכון, כלומר שאי אפשר לקבל טיפול רפואי אלא במתקנים
 מסויימים.
 אובי - בשבוע שעבר הופיעה כתבה ב-W.P. לגבי האשמת הרב לוינגר. מה ידוע לנו על כך?
 ווקר - לוינגר הורשע ע"י בימ"ש ישראלי.
 אובי - האם זה מקרה בווד או שגם ישראלים אחרים הואשמו והורשעו.
 ווקר - גם ישראלים אחרים כולל חיילים הורשעו (פירט).
 אובי - ביקש פרטים עבור ה-RECORD.

יבא - אונאי פטלר
 יהודית ורנאי דרנגר.

תפוצה:

דמיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: 1
סוג: גלוי		כתוב: 2
תאריך וזמן העבר: 13:30 - 24.4.89		אל: מצפ"א
כס' פרוק: הפסד:		דצ: א. חבר/לשכת שהב"ט מקש"ח/משהב"ט
מאמון 380 435		פאת: ק. לקונגרס

ביה"ב : שימועים בועדת המשנה לפעולות זרות של ועדת ההקצבות
בהמשך למברקנו 397 (נר 354 לבטחון)

1. הבוקר נפתחו השימועים של העדים הפרטיים (נציגי 54 אירגונים שונים להם ענין בועדת ההקצבות לרבות איפא"ק ו-NAAA).

2. תום דיין הופיע בפתיחת השימועים (ראו מברקנו 397). מעבירים בנפרד עדותו הכתובה.

3. בחום דבריו, פנה קונגרסמן אובי לדיין וביקשו לסייע בעדו :- לדבריו הביע (אובי) דאגה בשבוע שעבר לגבי ה-RULES OF ENGAGEMENT של צה"ל בטיפול באינתיפאדה. ביקש מדיין "להגיע לישראלים בכל דרך אפשרית ולומר להם שירי בבורחים והריסת בתיהם של אנשים ללא קיום משפט איננו מקובלים (NOT ACCEPTABLE). מבין קשייה של ישראל ומניח שגם אתה (דיין) שותף לדאגה אולם כיו"ר הועדה הוא חייב להשמיע דאגתו בקול".

4. נציג NAAA המייצג את הלובי הערבי, הופיע לאחר נציג איפא"ק. להלן עיקרי דבריו :-
 - יש להעניק סיוע לישראל רק אם ישראל תשכונע להפסיק הפרת זכויות האדם של הפלסטינים כיבוד ז"א ע"י ישראל הוא הצעד הראשון לשלום.
 - חשוב לקדם האינטרסים הכלכליים והבטחוניים של כל מדינות ערב באיזור.
 - אנשים עדיין תוהים האם לבנון קיימת. היא אכן קיימת. על ארה"ב לתמוך במאמצי הלע"ר והפסקי"ש ע"י סיוע לטווח הקצר והשגת שלום לטווח הארוך.
 - הבחירות ביו"ש - הביע סקפטיות לגבי המהלך. יש לראות רעיון הבחירות בקונטקסט הסטורי. התייחס לבחירות בשטחים שהתקיימו בעבר, לא ראשי ערים שנבחרו הועברו

תפוצה: 36
 1 1 1 1 3 1 2
 אג"מ אג"מ אג"מ אג"מ אג"מ אג"מ אג"מ
 36

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	2
סוג:		2
תאריך וזמן חבירה:		אל:
כס' פרוק:		דצ:
הפסיד:		
435		פאת:

מתפקידהם, גורשו או היו קורבנות לטרור יהודי. כך שלפני שמחילים בתהליך הבחירות יש לכבד זכויות כבודם של הפלסטינים.

5. בתום דברי נציג MAAA הביע אובי תקווה בפני העד שהוא ישתמש בצינורות התקשורת שלו כדי לדבר עם שגרירות סוריה ולהביע בפניהם מורת הרוח על המעורבות הסורית בלבנון. כן אמר שהוא שוחף לסקפסיות של נציג MAAA לגבי הבחירות ביו"ש ועל כולם (ישראל והפלסטינים) להגדיר בדיוק את תהליך הבחירות.

יהודה ורנאי פרנצר

יהודית ורנאי דרנגר

e.8

תפוצה:

12/13

281-433

15
73

The second reason aid is particularly important again this year is to stay the course on the economic recovery and growth program on which Israel has embarked. This is no time to reduce our effort.

Last, but not least, Mr. Chairman, aid is an important tool to advance the peace process. Israel must feel confident of American support and commitment as it takes risks for peace.

Israel is aware, however, of America's budget constraints and thus has not increased its aid request over the past four years. Indeed, in 1986, the Government of Israel, acting as a responsible partner in the foreign aid process, returned \$51.6 million in ESF funds to the U.S. Treasury despite the economic pressures it was facing.

Mr. Chairman, I thank you for the strong friendship you, this Subcommittee, and the House, have demonstrated toward Israel, and for this opportunity to explain the importance of FY 1990 aid to Israel and to America.

14873

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 23.04.89

יוצא

בלמס

חוזם: 4,14873

אל: ווש/889, מנמת/368

מ-: המשרד, תא: 230489, זח: 1646, דח: ר, סג: בל

תח: ג גס: ממד

נד: ג

✓

בלמס/רגיל

סעודיה-ארה'ב: רכש

סעודיה מעוניינת במטוסי F-16, F-A-18, F-15-E ומתכוננת למאבק בקונגרס (רויטר -20) הפרטים בדי'פ.

ערב 3-ממ'ד

אי

אק

תפ: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ליאור, ר/מרכז, ממד, רס, אמנ

נכנס

בלמס

חוזם: 4,14632

אל: המשרד

יעדים: וווש/870, מצב/1149, מנמת/360

מ-: בוסטון, נר: 40, תא: 220489, חז: 1500, דח: מ, סג: בל

תח: & גס: צפא

נד: &

בלמס/מידי

אל : מצפ'א, וושינגטון.

בקור המלך חוסין בבוסטון.

א. ב-22.4.89 הייתי נוכח בטקס בו הוענק תואר ד'ר כבוד למלך חוסין ע'י אוניברסיטת בוסטון. נשיא האונ' ג'ון סילבר (ידיד ישראל מובהק) יזם את הזמנתי לארוע ודאג שהמלך ידע על המצאותי בין הנוכחים.

ב. להלן הנקודות העקרויות מתוך נאום המלך לפי סדר הצגת הדברים על ידו.

1. ברך את אוניברסיטת בוסטון על החלטתה להקים סניף של האוני' בעמאן (להזכיר שאוני' זו כבר מקיימת קשרים הדוקים עם מספר אוניברסיטאות בישראל).

2. 'הסכויים לשלום היום טובים משהיו אי פעם בעבר אך עדיין קיימים מכשולים. המכשול העקרי הוא אי יישום החלטה 242 בגלל חוסר מאמץ מספיק של הצדדים לסכסוכ'.

3. 'יש לעשות מאמץ ולנצל את התנאים הנוחים שנוצרו לאחרונה כדי לקדם את תהליך השלום. התנאים הנוחים הם: הכרת אש'פ בישראל והעובדה שמדינות ערב מצדדות בהכרה זאת. יש לשכנע את ישראל להכיר בחשיבותו של השינוי שחל בעולם הערבי ולישם את החלטה 242'.

6406 / 1/88

משרד החוץ - מוחלקת הקשר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4. מאמין שהאינתיפאדה הביאה לפקחון בישראל אשר יתרום להתקדמות.
5. שלשת הלאומים של מדינות ערב הפכו ל'כנ' ואלו ישראל היא זו שאימצה את שלשת הלאומים.
6. מכיר בבעיות הבטחון של ישראל אך לא השטחים יביאו בטחון אלא השלום האמיתי.
7. ועידה ב'ל' בחסות האו"ם שתביא לישום 242 היא המכשיר לקדום השלום.

8. 'התרשמי עמוקות מנחישותו ומהחלטיותו של הנשיא בוש לקדם את תהליך השלום והנני מוכן לתמוך במאמצי הנוכחים של הנשיא, תמכתי בשלום גם בעבר ולראיה מאמצי להחזיר את מצרים לחיק העולם הערבי. אני חוזר לירדן בהרגשה שהשלום אפשרי, אין יום שבו אינני חולם על גן העדן שהשלום בשתופה של ישראל יכול להביא לאזור. ידי מושטת לשלום. אני מקוה שהמסר יועבר'.

עד כאן הנקודות העקריות מדברי המלך.

ג. הרמן איילטס, היום ראש החוג ליחב'ל באוניברסיטת בוסטון ולשעבר שגריר ארה"ב במצרים אשר נאם גם הוא ציין לשבח את הסכמת המלך לתמוך במאמצי הנוכחיים של הממשל.

ד. הנאום היה בכלל פייסני לא היתה בו אף מלת בקורת לטפולה של ישראל במהומות או למשל על פגיעה בזכויות הפלסטינים, כמו כן לא התייחס כלל למהומות האחרונות בירדן.

ה. מלבד טקס הענקת התואר התארח המלך בביתו של נשיא האוני' ונפגש עם הסטודנטים הירדנים הלומדים בעיר. מכאן יטוס ישירות לירדן לאחר שביטל ביקור בלונדון.

אבנון.

יג

64006 ILBB

משרד החוץ - מחלקת הקשר

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 23.04.89

14629

סודי

נכנס

**
**
**
**

חוזם: 4,14629

אל: המשרד

יעדים: מצב/1150, מנמת/361

מ-: ווש, נר: 413, תא: 220489, חז: 1230, דח: ר, סג: 10

תח: @ גס: צפא

@ נד:

סודי/רגיל

אל: סמנכ'ל צפ'א

מאת: הציר- וושינגטון

שיחת השר יעקבי-איגלברגר.

להלן רשום שיחת שר התקשורת גד יעקבי עם סגן המזכיר
לארי איגלברגר (21.4).

לשאלת יעקבי איך רואה ארה'ב את המשך הפעילות המדינית ענה
איגלברגר כי הקומבינציה של שלושת הביקורים נותנת מקום
לתקווה שעם הרבה עבודה אפשר יהיה להביא את הצדדים לעמדות
קרובות יותר. הוא הוסיף שהצעת הבחירות שהביא עמו רהמ'
שמיר MADE A BIG DIFFERENCE. מובארק שלא בא נלהב להצעה
זו יצא את וושינגטון עם עמדה יותר מאוזנת וחסיין יצא עם
עמדה פחות מנוגדת מזו שעמה בא.

עם זאת ציין איגלברגר, עדיין קיים מרחק רב עד להגדרה
מדויקת של הבחירות ומהותן. הוא חזר ואמר שבשל עמדתו
הקונסטרקטיבית של רהמ' שהלך מעבר למה שאחרים ציפו יש
סיכוי לתהליך שבו ארה'ב יכולה לסייע.

איגלברגר ציין שישנם נושאים שבהם עמדת ארה'ב ידועה כמו
התנגדותה למדינה פלשתינאית אך יש שאלות אחרות שנשארות
פתוחות. לשאלת יעקובי מה התפקיד שרואה ארה'ב לאש'פ
בתהליך ענה איגלברגר, שאין ספק שארה'ב תמשיך בדיאלוג עם

ד"ר

1010

**
**
**
**

תאריך: 28.04.89, א
מקום: תל אביב
שם: ד"ר אריאל שרון, מנהל מחלקת
א-111, (תל אביב, 220489), תל אביב, תל אביב, תל אביב
מס': 01 20: 20
טל': 0

ד"ר אריאל שרון

מס': 01 20: 20

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ארגון זה אך היא רוצה להבהיר לישראל שאין זה על מנת לתווך בין ישראל ואש'פ. ברור מאידך, הוסיף איגלברגר, שישראל תצטרך לקיים דיאלוג עם הפלשתינאים בשלב כל שהוא 'ואני אומר פלשתינאים ולא אש'פ' ציין איגלברגר. הוא גם אמר שהוא אינו רואה צורך להעלות את הדרג שבו מתנהל כעת הדו-שיח עם אש'פ.

לאמירה של יעקובי שלעמדת אש'פ יש השפעה על החשיבה של תושבי השטחים ואש'פ כבר הזדרז להודיע על התנגדותו לתכנית הבחירות, ענה איגלברגר שהנחתו היא שמה שנאמר בפומבי לא משקף בהכרח את המחשבות האמיתיות ויש כאן הרבה POSTURING. זהו חלק מבעיות של ערפאת ולכן לא צריך להניח שזו מילתו האחרונה.

תמיד, ציין איגלברגר, יהיו כאלה בכל צד שירצו להתפס במלות הצד השני על מנת לעצור את התהליך אך הוא מתחיל לראות את חלקי ה- PUZZLE נופלים למקומם. יחד עם זאת, אמר איגלברגר ארה'ב לא תניח על השולחן תכנית (BLUE PRINT) משלה כפי שעשתה וטעתה בעבר, כך שכל מי שירצה יוכל לצלוף במרכיביה. השר יעקבי אמר שממשלת ישראל מאוחדת בדעתה סביב רעיון הבחירות יחד עם זאת הוא, העריך שכאשר יגיע הדיון בשלב מאוחר יותר לשאלת פתרון הקבע עלולים להתגלות חילוקי דיעות בין שתי המפלגות שכן ידוע שהן חלוקות ביניהן מבחינה אידאולוגית בנקודה זו. לדברי יעקבי אל לארה'ב להפעיל לחצה על ישראל שכן המצב עצמו והרצון לשנותו הוא לחץ מספיק על ישראל.

לשאלת החמ' על מקומה של בריהמ' בתהליך, אמר איגלברגר כי המזכיר יעלה בודאי את הנושא בעת השיחות במוסקבה אך בשלב זה הוא אינו רואה כל שינוי בדפוס היחסים בנקודה זו. איגלברגר טרח להזכיר את המילים 'בשלב זה' שכן לדבריו חל שינוי בגישת בריהמ' באזורים אחרים ואף כי הוא עדיין לא מיושם במז'ת אין להוציא מכלל אפשרות שהוא יחול גם לגבי איזור זה. יעקבי השלים חלק זה בשיחה ואמר שבלי כינון יחסים דיפלומטיים אל לבריהמ' לצפות לתפקיד ואיגלברגר הסכים.

איגלברגר שאל את השר יעקבי על הרפורמה האלקטורלית בישראל והתפתחה שיחה ארוכה בנקודה זו. בהמשך שאל איגלברגר את יעקבי על ראית ישראל את המצב בלבנון ונענה שבטווח הקצר לא רואה ישראל בעיה מיוחדת על אף החרפת המצב אך מעורבותה העמוקה של סוריה והתנהגותה מוכיחה כי היא נשארה כאיום

הוא לא חזר לאחריה כי היא לא רצתה להיפרד ממנו. היא חזרה
לביתה בלונדון, והוא נשאר בלונדון. היא לא רצתה להיפרד ממנו.
הוא לא חזר לאחריה כי היא לא רצתה להיפרד ממנו. היא חזרה
לביתה בלונדון, והוא נשאר בלונדון. היא לא רצתה להיפרד ממנו.

אם הייתה לא הייתה שם, היא הייתה שם. היא הייתה שם.
היא הייתה שם, והוא לא הייתה שם. היא הייתה שם.
הוא לא הייתה שם, והיא הייתה שם. היא הייתה שם.
היא הייתה שם, והוא לא הייתה שם. היא הייתה שם.

הוא לא חזר לאחריה כי היא לא רצתה להיפרד ממנו. היא חזרה
לביתה בלונדון, והוא נשאר בלונדון. היא לא רצתה להיפרד ממנו.
הוא לא חזר לאחריה כי היא לא רצתה להיפרד ממנו. היא חזרה
לביתה בלונדון, והוא נשאר בלונדון. היא לא רצתה להיפרד ממנו.

היא לא חזרה לאחריה כי היא לא רצתה להיפרד ממנו. היא חזרה
לביתה בלונדון, והוא נשאר בלונדון. היא לא רצתה להיפרד ממנו.
הוא לא חזר לאחריה כי היא לא רצתה להיפרד ממנו. היא חזרה
לביתה בלונדון, והוא נשאר בלונדון. היא לא רצתה להיפרד ממנו.

הוא לא חזר לאחריה כי היא לא רצתה להיפרד ממנו. היא חזרה
לביתה בלונדון, והוא נשאר בלונדון. היא לא רצתה להיפרד ממנו.
הוא לא חזר לאחריה כי היא לא רצתה להיפרד ממנו. היא חזרה
לביתה בלונדון, והוא נשאר בלונדון. היא לא רצתה להיפרד ממנו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הצבאי החריף ביותר מבחינתה של ישראל. לאמירה של יעקבי כי הרי 'לארה' ב'קשרים עם סוריה ענה איגלברגר, שהם לא לגמרי מועילים (USEFUL) והוא כינה את התנהגותה בימים האחרונים כ'מעבר לרציונליות'.

לשאלת השר יעקבי, איך יראה הסיוע של ארה'ב לישראל בשנה הקרובה, ציין איגלברגר כי לאחר ההסכם בין הממשל וראשי הקונגרס יהיו בפונקציה 150 כ-19 בליון דולר בהוצאות ו-17.3 בליון דולר בהוצאה שוטפת (OUTLAYS) דבר שיביא לקיצוץ של כ-125 מיליון דולר ברמה המבוקשת על ידי הממשל. משום כך הוא מניח שרמת הסיוע לישראל תהיה זהה או 'קרובה מאוד' לזו של 1989.

איגלברגר לא שכח לציין שהממשל תמיד נלחם ולוחם 'בשריונ' למדינות מסוימות.

עודד ערן.

רח

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, בנצור, מצפא

דחפיות: מידי לכוקר	דף: 1 מחוך: 7 58 טופס מצדק קשר ניו-יורק
סיוג: סצור	אל: מע"ח, מצפ"א, הסברה
תזח: 22/100	
חס מצדק: 101 67 37 447 0 0447	דע: יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשתכ"ס, לע"מ, דו"צ קש"ח, מזכיר הממשלה, וושינגטון
	מאת: עתונות, ניו יורק

טכום תקשורת קצר (22.4.89)

ראו נא צרור הכתבות מה-Times NY המוכרקות בגלוי בנספד.

בשבוע האחרון יש עליה רבה בסיקור הטלביזיוני על לבנון, חוך אהדה לנוצרים וביקורת על סוריה. לדוגמא: חכנית Crossfire של ABC ביום ד' האחרון בה "ייצג" את העמדה הסורית שגריר ארה"ב בסוריה לשעבר, טלקוט סילי (מוכר כתומך בעניין הסורי מכבר). המראיינים, הן משמאל והן מימין תקפו אותו על מעשי סוריה.

התהליך המדיני מוסיף לעורר עניין רב סביב ביקור חוסיין. "מקניל/להרר" הקדישו השבוע ראיונות הן לערפאת והן לחוסיין. הראיון עם ערפאת העניק לו במה נוספת להצגת תדמיתו החדשה ללא אתגר ממשי מצד המראייין. הראיון עם חוסיין הציג זווית קצת יותר מפוכחת של הארועים המדיניים. חוסיין, בצד בקרתו על תכנית רה"מ, התייחס לעצם הצגתה באופטימיות זהירה והדגיש מספר פעמים כי אנו קרובים כעת לשלום יותר מבעבר. בו בזמן התקשורת הכתובה - לא האלקטרונית, בהעדר תמונות - מדווחת על הארועים בדרום ירדן.

מבחינתנו הבעיות השבוע היו יותר בדיווח סביב ארועי הר הבית מאשר בשטחים כשלעצמם. Times NY התייחס לנושא כפגיעה בחופש הפולחן ובעקבותיו נשמעו גם כמה הערות ברוח זו בתקשורת האלקטרונית. יש לצפות שמכאן ואילך תבדוק התקשורת את הגישה להר הבית בעקביות מחוך בקורת כלפי ישראל. זוהי הבעיה החדשה שלנו בתקשורת.

בינה

1034 10034 10034 10034

12/2

אי שור:

ב. בינה

שם השולח:

22.2.89

ואייר:

END

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		פתוק: 5
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסרד:		
415		פאת:

את הטירור למשל, זה על גבולות ישראל.

לדברי קירבי העלה המלך את רעיון הועידה הבינלאומית אך לא לחץ בנקודה זו.

3314
עודד ערן.

תפוצה:

REMARKS AT DEPARTURE - OF KING HUSSEIN -
STATE DEPARTMENT - 1:32 P.M. APRIL 24, 1989
(UNEDITED)

3/5
415

King Hussein: I am so very pleased to have this opportunity to meet with you today. I would like to say how grateful I am to have had the opportunity to visit the United States once again, how proud I have been and how proud I am of the friendship which grew between the President and myself over many years. I was indeed indebted to the President for the time he gave me yesterday, and the opportunity to discuss all problems of mutual interest and concern. I'm equally grateful to the Secretary of State for the time he gave me and to sum it up, I feel happier and more optimistic on this visit than I have done for many, many years that have passed -- that is in the context of being a friend of the United States -- and I hope that we will work together honestly and frankly and openly to achieve a common and dear objective: the establishment of a just and comprehensive peace in our area. I will do everything I can towards that end together with all the parties concerned, and I'm quite optimistic as I prepare to return home in the next few days.

Q: Why are you optimistic?

A: The situation as I've seen it, and had an opportunity to discuss it in detail, gave me the assurance that the President, the Secretary of State, the Administration, the United States is as anxious as we are to see progress achieved and to remove a threat, not only to all in our area but to a whole tendency that we have witnessed in this world of ours in the recent past of dealing with problems wherever they jeopardize or threaten regional stability, or indeed world peace. Much has been achieved and I believe that the problems we face are amongst the most serious and dangerous that have not been tackled as yet, adequately and to a satisfactory conclusion. But I believe we're on our way and hopefully our efforts will meet with success.

Q: The election plan that Shamir proposed is a non-starter or a starter?

A: It's not my place to comment on the suggestions made by Prime Minister Shamir on the subject of the elections. It's not for me to accept his proposal or to reject his proposal. But I believe, if you will permit me to continue, that the suggestion or idea of elections might be worth looking at within the context of a whole process that hopefully will come together to get us from where we are now to a final settlement -- otherwise the idea is out of context.

Q: Have you received any formulas to that effect that would make you comfortable to take the step of elections, the formulas of linkage between first steps and the final steps...

A: The question is one that I believe should be addressed by the people of Palestine -- it affects them -- and their legitimate representatives, and so I'm not in a position to comment on their feelings, or their decision or their approach. But elections, an expression of self-determination, whatever, can be an element within the context of a process leading to a comprehensive solution to the problem. It is not an end in itself. Elections for what? To achieve which? So, all I can say is that it can be an element in a process that I hope we will see, in a picture that I hope we will see come together to get us from where we are to the comprehensive peace that we seek.

Secretary Baker: Thank you very much, Your Majesty.

*   *

4/5
415

1043/Reutt
 P.W. DC-TEXT-DEPART-2TAKES 04-19 0600
 DC-TEXT-DEPART-2TAKES
 THE REUTER TRANSCRIPT REPORT

DEPARTURE STATEMENTS BY PRESIDENT BUSH AND PRESIDENT HUSSEIN AFTER
 THEIR MEETING AT THE WHITE HOUSE

April 19, 1989
 Time: 10:30 a.m. approx.
 Location: The White House

The editor of the report is Robert Doherty. Steve Ginsburg, Tim Ahmann
 and Eric Beech also are available to help you. If you have questions,
 please call 898-8345. For service problems, call 1-800-8-REUTER.

This transcript is provided by News Transcripts, Inc. If questions of
 content arise, call 347-2321

PRESIDENT BUSH: Well, I've had the pleasure and honor of an
 intimate discussion with an old friend, His Majesty King Hussein of Jordan.
 The relationship between Jordan and the United States has deep
 roots. It's founded on a commonality of interest and mutual respect.
 And it is in this spirit that his majesty and I reviewed the
 situation in the Middle East, and in particular, the search for
 Arab-Israeli peace.

We talked also of the concerns that we both have about Lebanon.
 Few individuals can match the dedication of His Majesty King
 Hussein to the cause of peace, for his is a commitment to explore
 opportunities, examine options, pursue possibilities.

And I explained to him our thinking on the need to defuse
 tensions, to promote dialogue, to foster the process of negotiations that
 could lead to a comprehensive settlement.

And I reiterated my belief that properly designed and mutually
 acceptable elections could, as an initial step, contribute to a political
 process leading to negotiations on the final status of the West Bank and
 Gaza.

I also reaffirmed to his majesty our long-standing commitment to
 bring about a comprehensive settlement through negotiations based on UN
 Resolutions 242 and 338, and the principle of territory for peace.

Through these negotiations, peace and security for Israel and all
 states, and legitimate Palestinian political rights can be realized.

In addition, a properly structured international conference could
 serve, at the appropriate time, as a means to facilitate direct
 negotiations between the parties.

The time has come to encourage fresh thinking; to avoid sterile
 debate; and to focus on the difficult but critical work of structuring a
 serious negotiating process.

His majesty committed Jordan to this task, and I commit the
 United States to this task.

An important part of this effort, and of the stability of the
 Middle East as a whole, will be the continued economic and military
 strength of Jordan. Jordan's security remains a fundamental concern to the
 United States.

And I've reassured his majesty that the United States will do its
 utmost to help meet Jordan's economic and military requirements.

His Majesty, King Hussein, and I delved deeply into the broader
 regional and internal problems, and, as always, I benefitted greatly from
 the wisdom of my friend.

Together we pledge to continue the close cooperation and
 coordination that marked the relations between Jordan and the United
 States.

In closing, I would like to express my best wishes to King
 Hussein and to the people of Jordan for an auspicious month of Ramadan, and
 a blessed eide (?) holiday.

Thank you.

.....
 .....
 The Reuter Transcript Report
 Bush, Hussein departure statements
 April 19, 1989
 More Reut11:00 04-19

x x x Thank you.

13 415

KING HUSSEIN: Thank you, Mr. President.

It's a great pleasure, as always, to return to the United States, a country with whom Jordan has enjoyed a special relationship for so many years. It is even a greater pleasure on this occasion to be meeting with you, Mr. President, a treasured friend of longstanding. Your dedication to the service of your great country has been a source of inspiration, respect, and admiration to me as it is to all who know you.

Mr. President, I know how devoted you are to the cause of peace. I share this devotion. I sincerely hope that through our common devotion to peace we can, with those who are equally devoted, finally bring peace to the Middle East.

You are the sixth president with whom I have enjoyed--I have joined to pursue the peace. I first visited this historic house in 1959 to meet with President Eisenhower.

It marked the beginning of a warm and productive relationship between our two countries, a relationship which has flourished because of our shared values, shared interests, and shared goals. It is a relationship which my country and I cherish. I am heartened that the talks we are engaged in will contribute to a deepening of this relationship.

One of our goals, which despite 22 years of efforts we have yet to achieve, is a comprehensive settlement of the Arab-Israeli conflict.

The principles for that settlement were established many years ago: United Nations Security Council Resolutions 242 and 338. These resolutions provide for the withdrawal of Israeli forces from the territory occupied in 1967 in return for the establishment of peace, arrangements for secure and recognized borders, and negotiations under appropriate auspices to implement these provisions.

Your recent explicit reaffirmation of American support for the end of Israeli occupation in return for peace, and for the political rights of the Palestinian people--an integral part of any settlement--is both constructive and commendable.

As a result of the recent decision by the Palestine Liberation Organization to accept the right of Israel to exist, to negotiate a settlement with Israel based on Security Council Resolutions 242 and 338, and to renounce terrorism, a significant contribution to peace has been made.

This historic decision has the overwhelming support of the Arab world. The decision by the United States to undertake substantive discussions with the PLO has further improved the prospects for peace.

I hope this will prompt Israel to respond similarly to the requirements of peace, and recognize the legitimate representative of the Palestinian people. Peace can neither be negotiated nor achieved without PLO participation.

Mr. President, I believe the basis for peace are already established. What is required is to implement them. The forum for a negotiated comprehensive settlement is a peace conference under the auspices of the United Nations.

In my opinion any steps taken should lead to such a conference. If our efforts to arrive at a comprehensive settlement are not to be diverted.

All the people in the Middle East need peace and an end to this tragic and interminable conflict. The rewards of peace are limitless, and far outweigh any advantage which might be gained by any party from continued controversy and conflict.

The conditions for peace exist. We all must display the vision and determination to capitalize on them.

Mr. President, allow me to say, as one of your many friends, and as one who knows well your qualities, abilities, devotion, and dedication to the cause of peace, that you are the right leader in the right office at the right time.

I know the high esteem with which you are held throughout the Middle East. You are in a unique position to help the protagonists in our area, to engender the needed trust and hope, and to assist us in bringing the conflict to a just and durable conclusion.

I can assure you that I fully support you in all your efforts in this regard.

May God bless you, Mr. President, your dear family, and the friendly people of these great United States. Thank you.

END BUSH/HUSSEIN STATEMENTS

.....

.....

The Reuter Transcript Report

Bush, Hussein departure statements (first and final add)

April 19, 1989

Reuter Reutil:03 04-19

*

*

END

HADASSAH - INTERNATIONAL

הארגון הבינלאומי של חדסה לסיוע רפואי

Hadassah Medical Relief Association, inc.

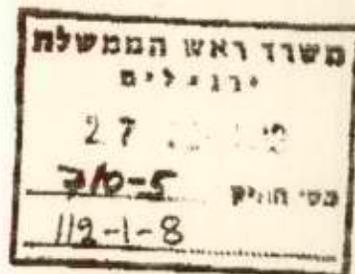
Carmela E. Kalmanson
President

Bernice S. Tannenbaum
International Division Coordinator

Graciela V. Samuels, Ph.D.
International Director

Sylvia I. Mehlman
Israel Liaison

פ. 2/16

Jerusalem, February 16, 1989

Prime Minister
Yitzhak Shamir
Prime Minister's Office
Kiryat Ben-Gurion
JERUSALEM

Dear Mr. Prime Minister,

It is with a great sense of privilege, that I extend a most cordial invitation to you to address a unique leadership group - men and women, Jews and non-Jews, from many countries on four continents. They represent the growing constituency of Hadassah-International, created just 5 years ago, now functioning in 22 countries.

The Fourth Annual Congress will convene in Jerusalem May 1 - 4. Our formal opening session will take place on May 1 at 8 p.m. in the Hilton Hotel. We are fully aware that this is Yom Hashoa and the program will reflect the solemnity of this occasion.

We would be greatly honored if you would make the keynote address to launch our congress deliberations. Our several hundred delegates, many of whom have never come to Israel before, will be deeply moved by the privilege of being in the distinguished presence of the Prime Minister of Israel. There is great potential to build lasting ties between Israel and these important academics and lay leaders.

I have spoken to Yossi Ben Aharon, who graciously agreed to request that this invitation be placed on your calendar.

We look forward with hopeful anticipation to your positive response.

With warmest personal regards.

Sincerely,

Bernice S. Tannenbaum
Bernice S. Tannenbaum
International Division Coordinator

P.S. Our local Hadassah-International liaison is Mrs. Sylvia Mehlman. She can be reached at telephone number 02-242025.

9.15

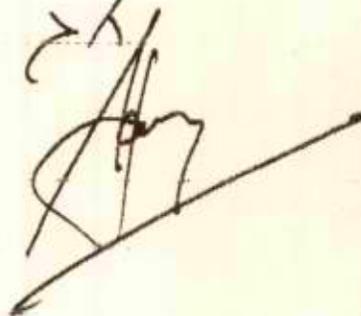
To: FAX: 385491

JERUSALEM

SHIRLEY SAEN
ANN

פנימי מכתב למיניסטר

Please type draft of attached proposal for P.M. speech for 1 May. Thereafter submit, together with letter from Hadassah - International to Yossi Ben Aharon. (which is also faxed).

שמעון

Fax 385 494
STN

FIN

working paper 9.0

HADASSAH INTERNATIONAL CONGRESS, MAY 1 - 4, 1989 / HILTON HOTEL JERUSALEM

Tuesday, May 1

9:00 Hadassah-Israeli Registration and Coffee - Ballroom Lobby - *with translation*

10:15 Hadassah-Israeli Opening Session - Ballroom Section B or C

10:45 Session 2

1:00 Registration continuation

1:30 Meat Buffet Lunch - Ballroom Garden

2:30 Afternoon Session, Part 1

4:00 Coffee Break -- Overseas Registration - Ballroom Lobby

4:30 Hadassah-Israeli afternoon Session, Part 2 -- *Health Education Programme*
Continuation of overseas registration *מאגזין של הבריאות*

7:45 OPENING SESSION -- INTERNATIONAL CONGRESS *with translation*

Yom Hashoah Observance (20 minutes) (siren to sound at 9 pm) *VA Candle of Remembrance*

Cantor Hanan Rutstein - opening selection

3-language brief narration of Holocaust memorial

Cantor Rutstein - Memorial Prayer

Candle lighting by countries

Hatikvah

Meeting called to order by Bernice S. Tannenbaum

Greetings: President Hadassah-Israeli

President HAZDA - Carolea Robinson

Remarks by Chairman Bernice S. Tannenbaum

Principal Address - ~~High Government Official~~ Prime Minister Yitzhak Shamir

ברוך ה' אלהינו, ה' אלהינו ה' אחד
231413   *ברוך*   *—*   *ה' אחד*

Address by the Prime Minister, Mr. Y. Shamir, to the Fourth Annual Convention of the Hadassah-International on Monday 1 May, 1988 at the Hilton Hotel, Jerusalem.

Mr. President, Ladies and Gentlemen,
I am very pleased to meet this distinguished group of persons from more than 20 countries who have banded together to help our Hadassah Medical Institutions.

As you know, today was a very special day in the calendar of the Jewish people. Here in Israel, ~~and in~~ ~~at~~ life stood still this morning as we paused to pay tribute to the memory of six million of our brothers and sisters — members of our immediate families — who were destroyed in World War II, in the most heinous evil ever perpetrated by man against mankind.

It is, perhaps, appropriate that, on this day, we should be meeting here in Jerusalem, the capital city of the reborn Jewish State, the symbol of our sovereignty, the heart and soul of the entire Jewish

2

people, wherever they live and we proclaim, loud and clear: The Jewish people triumphed over the evil; We have returned to our homeland and will never be separated from it again; Jerusalem is united and will never be divided again.

During that war even the noble calling of medicine was used for the evil designs of the devil. The so-called medical experiments to which thousands were subjected ~~was~~ were the worst manifestation of the ~~fall of civilization~~ ~~collapse~~ collapse of civilization at that time. Those who were guilty of these foul deeds were not some uneducated, stupid guards or train drivers. They were the intellectuals who knew perfectly well what they were doing and, therefore, their crime is all the more abhorrent.

~~Therefore, it is gratifying that our people here in Israel are~~

We derive a special satisfaction from the impressive advances of medicine in our country — ~~the~~ in the field of diagnosis and treatment; research and the discovery of ~~new~~ ^{our} treatments for hitherto incurable diseases of ^{our} medical optics and medical electronics are

3

~~Some~~
 in use in many countries, in many hospitals where they contribute to the great humanitarian task of healing the sick ~~and~~ without distinction of race, colour or creed.

The Hadassah Medical Centre and its various institutions is, of course, a major factor in all this and we are grateful to all of you for your invaluable support.

Our ~~attainments~~ experience and achievements in medicine would be available to the entire population of the 22 Arab states in our neighbourhood who would benefit immensely from what we have to offer. This is one reason why we should move from the continuing state of war towards ~~the~~ peace ~~which~~ which is our people's dearest wish. We pray for peace; we yearn for peace and we take initiatives for peace. We did so in 1977 and the result was the Camp David Accords and the Peace Treaty with Egypt, the leading Arab country.

4

We are doing so ~~again~~ ~~and~~ ~~live~~
 our 4-point plan ~~that~~ we have
~~put~~ ~~to~~ ~~the~~ ~~Arab~~ ~~countries~~ ~~and~~ ~~to~~ ~~the~~
 Palestinian Arabs who live under our rule.

Our plan was ~~not~~ ~~not~~ ~~not~~ accepted
 by the U.S. Administration in Washington
 during my visit to Washington ~~at~~ 3
 weeks ago. Therefore it can be regarded
 as a new co-ordinated U.S. - Israeli policy.
~~In brief~~ The plan comprises 4 parts.
 In brief they are:-

- 1) A call to the Arab States in our
 region to end the 40 year state of war
 with us.
- 2) A decision to reconvene the three
~~part~~ participants in Cape Accords, that
 is Egypt, Israel and the U.S. ~~for~~
 in order to assess the status of the
 agreements and to ~~see~~ consider
 ways of deepening the peace between
 us and Egypt.
- 3) ~~An international conference to~~
 A conference of the leading
 economic countries in the West to
~~find~~ find ways of providing
 an international fund of ~~assistance~~

(two)

1. This action is the first of

5

rehousing the Arab refugees in Gaza, Judea and Samaria ~~and~~ ~~after~~ ~~the~~ so that the refugee camps can be closed once and for all.

4). Free democratic elections to be held in Judea, Samaria and Gaza to choose a leadership ~~that~~ ~~will~~ ~~negotiate~~ with us ~~on~~ ~~the~~ ~~basis~~ ~~of~~ ~~an~~ ~~agreement~~ for the future of the Palestinian Arabs. ~~The~~ ~~first~~ ~~stage~~ will be for an interim period of 5 years during which the Arabs will take responsibility for all their own internal affairs. After this 5 year experience of coexistence negotiations will commence for the permanent settlement of the dispute between us and the Palestinian Arabs.

~~We are ready~~

We are making all efforts to advance this initiative and are presently consulting with many friendly governments, including the governments of the countries from which you come. We call for understanding and support and would appreciate anything you can do in that regard.

6

Ladies and Gentlemen, I think
 you for coming to Israel, and to
 Jerusalem. I thank you for your
 efforts on ~~behalf~~ behalf of Jerusalem
 and trust you will continue and
 expand your activities.

~~As we~~
 we believe that we are at the
 dawn of the new era of peace. It may
 still take time to be materialized and
 then to be carried in to effect. But
 we feel confident that we are on
 the right road and are determined
 to persevere until we achieve the
 lofty goal for which we all strive.

Moscow gives in to British pressure and frees prisoners

By Andrew McEwen, Diplomatic Correspondent

Nine of the 14 Soviet prisoners of conscience whose cases were taken up with Moscow by the Foreign Office have been released from prison, it was disclosed yesterday.

The nine are in addition to the 18 Jewish refuseniks who have been, or are to be, permitted to emigrate, as a result of pressure from Britain.

The details were given to the Foreign Office by the Soviet Foreign Ministry on Tuesday, the eve of President Gorbachov's visit to Britain.

Mrs Joyce Simson, spokesman of the Women's Campaign for Soviet Jewry, described the information as "a bit of a farce". She said that 12 of the 18 refuseniks had already emigrated.

It does not appear, however, that the Soviet authorities meant to give a misleading impression. The list they sent to the Foreign Office was a direct response to two other lists handed by the British authorities in January to Mr

Anatoly Adamishin, a Soviet Deputy Foreign Minister responsible for human rights.

The Soviet list explained what had happened in each of the cases raised by Britain. Only one of the 18 refusenik cases, that of Mr Georgy Samoilovich, was clearly timed to improve the atmosphere for Mr Gorbachov's visit. In five other cases the timing may have been a coincidence, while the others were told earlier that they could go.

The prisoners of conscience who have been freed were mainly held for religious activities or evasion of conscription. In their cases, too, the Soviet decisions were clearly unrelated to Mr Gorbachov's visit. Five other more serious cases remain unresolved. They involve:

Leonid Lubman, arrested in 1977, sentenced to 13 years in a strict regime camp, for alleged espionage. Said to be very sick.

Lazar Rulyov-Kagan, sentenced in 1983 to 12 years in a

labour camp in Gorkovskaya Oblast, under three different articles of the Criminal Code. Said to be in very poor health. **Rail Ozhegov**, arrested in 1973, charged with offences including "anti-Soviet slander" and held in Kazan special psychiatric hospital.

Anatole Sidorchenko, arrested in 1981. Allegations unclear. Sentenced to be held in Kazan special psychiatric hospital but now under psychiatric treatment in Moscow.

Vyacheslav Cherepanov, sentenced in 1981 to 12 years in prison and three years internal exile for offences including anti-Soviet agitation and smuggling.

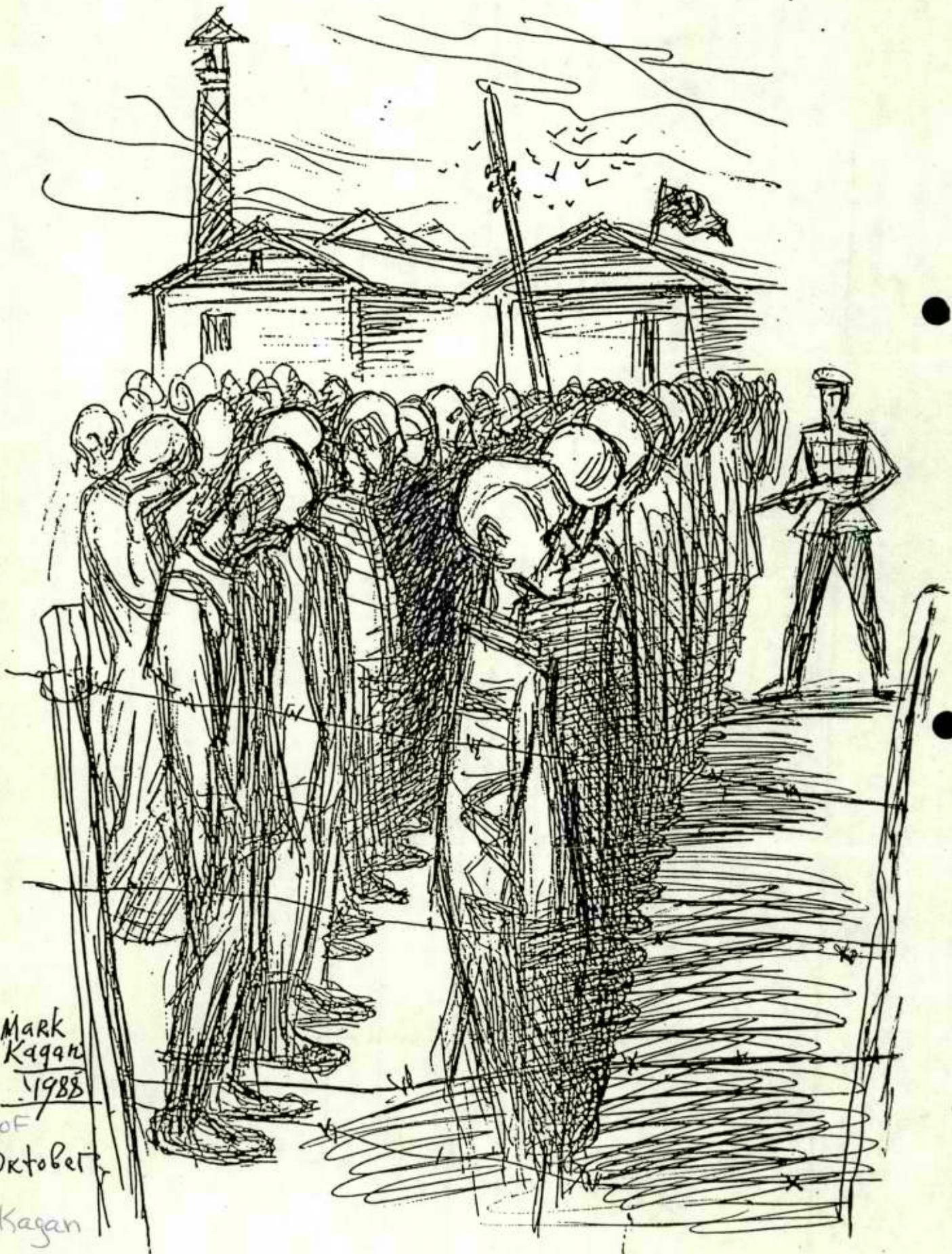
his elderly parents are dying. They deserve to be reunited!

April 17, 1989

Prime Minister Shamir:

The Israel Public Council for Soviet Jewry, Shimon Peres + others in your government have claimed there are no longer any Prisoners of Zion. Even the Times of London knows that is not true. Isn't it time Israel publically stated the truth - Jews are still imprisoned only because they are Jews!

Lynn Handelman
201-180th St, #209
N. Miami Beach, FL 33160

Mark
Kagan
1988

brother of
P.O.C. Oktober
Lazar
Rulyov-Kagan

Lynn Handelman
201-180th Dr #209
N. Miami Bch, FL 33160

Prime Minister Yitzhak Shamir
Prime Minister's Office
Jerusalem 91919
Israel

FIRST, FAST AND RELIABLE
airmail
DAY EYON

משרד החוץ-מחלקת הקשר

15711

תאריך : 25.04.87

** נכנס
**
**
**

סודי

חוזם: 4,15711

אל: המשרד

יעדים: מצב/1238

מ-: ווש, נר: 434, תא: 240489, זח: 1430, דח: ב, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

בהול-לבוקר / סודי

אל: מנהל מצפ'א

דע: א. הבר/לשכת שהב'ט (F בטחון נר 379)

מקש'ח / משהב'ט

מאת: ק/ק לקונגרס

קונגרסמן אובי והשימועים בנושא המזה'ת.

בהמשך לשלנו 397 (נר 354 לבטחון) ו-424 (נר 370 לבטחון)

1. ביום ששי (21/4) ביקש אובי לראות את תום דיין לפני השימועים שהתקיימו הבוקר. (ראו דיווח בנפרד). עוזרו האישי של אובי הסביר לאנשי איפ'ק שהקונגרסמן WAS CARRIED AWAY במהלך השימועים שקיים ביום ד' (19/4) ומעוניין לשוחח על כך עמם.

2. הבוקר (ב-08:30) נפגשו דיין וקורץ עם אובי :

א. לדברי דיין אובי היה מעוניין בפגישה לצורך 'כיסוי פוליטי' והבעת תסכולו. אובי אמר להם שהיה נרגז מאד ומתוסכל בשימועים ביום ד' וכי הוא עדיין מתוסכל.

ב. לדבריו מופעל עליו לחץ, באיזור בחירתו, יותר מתמיד

6400 11.88

10000 11.88

... ..

I HEAR MORE BITCHING HOME THAN EVER, I HAVE TO SHOW SOMETHING THAT THE ISRAELIS ARE RESPONSIVE TO AID

THERE IS TOO MUCH POLITICAL BAGGAGE THERE I CAN'T CARRY TOO LONGER

RULES OF ENGAGEMENT ... ..

... .. THERE IS ONLY SO MUCH STUPIDITY I CAN APOLOGIZE FOR

... ..

RULES OF ENGAGEMENT ... ..

... ..

... ..

משרד החוץ-מחלקת הקשר

יהודית ורנאי דרנגור

אק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ליאור, מזתים,
סייבל, משפט

15

EMBASSY OF ISRAEL HELSINKI

שגרירות ישראל הלסינקי

TEL NO. 358-0-175177

FACSIMILE

פקס ידיליה

תא: 24.4.1989
גד: 41

TO: _____ אזל: מספט

צא: אשבת רופא, בן אפרון (השר בלאו ורבינו נא)

" " " אשבת שהם

" " " שר התחבורה

שר המשפטים

SENDER: _____ השולח: אהוז איטא

NUMBER OF PAGES
INCLUDING COVER

5

מספר עמודים
כולל העליון

NOTES

הערות

IF PAGES ARE NOT
WELL RECEIVED,
PLEASE CALL:

אם לא נתקבלו כל הדפים
בצורה תקינה, נא להתקשר:

358-0-175-177, אשבת רופא, בן אפרון (השר בלאו ורבינו נא)

אשבת רופא, בן אפרון (השר בלאו ורבינו נא) 358-0-175-177

נ"ו ז' אבן 5

כנס איכארה

לכל מועד ראש השנה אכנס איכארה בהסתיק:

1. העתק נוסח החלטה שנתקבל בפנס.

לתשומת לבם החוקים החוקים בקו אכסוני הם אלה שהוסטלו מלצת החלטה המקורית של ישראל.

ובחוקים המודפסים בקו הם החוקים החוקים שהוסטלו מלצת החלטה המקורית.

2. אנחותכם, הלצת החלטה המקורית שהוצגה ד"

מלחמתנו.

א"מ

5 JUN 3 1989

44TH IFALPA ANNUAL CONFERENCE

Agenda Item No: B 2.3

I.P. No: 89B169

FORCED PREMATURE RELEASE OF AVIATION
TERRORISTS FROM DETENTION

Reference

Committee A/B has considered Introductory Paper 89B169 and recommends that the proposals contained therein be accepted, subject to the amendments indicated below:-

POL-STAT 1 Amended as follows (old text crossed out, new text underlined):

POL-STAT 1

"It should be recommended to ICAO that the following principle should be embodied in all International Conventions dealing with acts of terrorism against civil aviation;

'A person who committed an offence as set out in the 1963/Tokyo/1970/Hague/Or/1971/Montreal Conventions/the 1988/Montreal Protocol/the 1988/Montreal Protocol/who was pardoned or released from prison, shall not be entitled to rely on such release or pardon if such release or pardon was obtained by a subsequent offence referred to in the above Conventions/Or/in the 1979/United Nations/Convention on Hostages/the 1973/United Nations/Convention on Diplomatic/Or/the 1977/European/Convention on Terrorism/ any International Convention dealing with acts of terrorism against civil aviation. Neither shall a person so released be entitled to plead the plea of double jeopardy if subsequent to such release he is brought again to trial for the offence/Or/ his original offence.

A person shall not be entitled to rely on pardon or amnesty granted to that person in order to terminate the continuation of any offence referred to in the above Conventions.

States party to the above Conventions shall cooperate in order to ensure that such offenders shall not gain any benefit from a release or pardon so obtained.' "

44th IFALPA Annual Conference
Helsinki, Finland, 20-25 April 1989

<u>1. Item No.</u>	<u>Subject</u>	<u>Reference</u>
B 2.3	FORCED PREMATURE RELEASE OF AVIATION TERRORISTS FROM DETENTION	'I' Manual, Chapter 6, para. 6.3

2. Source and Date Submitted

The Chairman, on behalf of the Legal Committee,
September 1988.

3. Present Policy

Nil.

4. Proposed Policy

ADD the following new text under sub-para. 6.3.3 of the
'I' Manual, as follows:

"It should be recommended to ICAO that the following
principle should be embodied in all International
Conventions dealing with acts of terrorism against civil
aviation;

POL-STAT 1

'A person who committed an offence as set out in the
1963 Tokyo, 1970 Hague or 1971 Montreal Conventions
(including the 1988 Montreal Protocol), hereinafter
referred to as the "Offensive Act" and was pardoned
or released from prison, shall not be entitled to
rely on such release or pardon if such release or
pardon was obtained by a subsequent offence referred
to in the above Conventions, or in the 1979 United
Nations Convention on Hostages, the 1973 United
Nations Convention on Diplomats or the 1977 European
Convention on Terrorism. Neither shall a person so
released be entitled to plead the plea of double
jeopardy if subsequent to such release he is brought
again to trial for the Offensive Act.

States party to the above Conventions shall cooperate
in order to ensure that such offenders shall not gain
any benefit from a release or pardon so obtained."

Continued ...

5 120 5 1

89B169
16.2.89

Reference

5. Comments by the Proposers

5.1 This policy proposal was put forward following discussion of a paper presented by Israel-ALPA, in which it was proposed that IFALPA should develop policy which, according to International Conventions, would prevent terrorists who are already imprisoned from benefitting from further acts of terrorism aimed at securing their release.

6. Comments by the Principal Officers

The Principal Officers have been advised by the Security Committee of its full endorsement of the foregoing proposal.

_____

לשכת ראש הממשלה
PRIME MINISTER'S BUREAU

Jerusalem,

April 23, 1989.
122-6

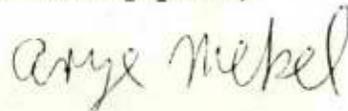
Your Holiness,

I am replying on behalf of th Prime Minister, Mr. Yitzhak Shamir, to your message dated 7 March 1989.

Consistent with the Israeli Government's support for the universal observance of human rights and for the solution of conflicts by dialogue and peaceful negotiations, we express our hope that the situation in Tibet will be resolved without recurrence of violence and in accordance with these principles.

The Israeli Government will continue to express in the international fora concern for human life and dignity and supoport for religious and cultural freedom.

Sincerely yours,

Arye Mekel
Political Adviser
to the Prime Minister

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10760

תאריך : 15.04.89

** נכנס
**
**
**

✓

סודי

סודי

סודי

חוזם: 4,10760

אל: המשרד

יעדים: מצב/870, מנמת/273

מ-: נ' , נר: 335, תא: 140489, חז: 1830, דח: מ, סג: 10

תח: גס: אירופה

נד: 8

סודי/מיידית.

אל אירופה 1.

דע ארבל 2, ממד ערב 2.
מאת גרמי יששכרוף-נאומ'.

ירדן-הצעות רהמ' שמיר.

מברק ביין 301 מהיום.

1. בהמשך למברקו הנל של השגריר ביין, היועץ ההולנדי מסר בנפרד פרטים נוספים אודות הפגישה בין הפרלמנטרים ההולנדיים והשגריר הירדני עבדאללה סלח שהתקיימה ב 13/4.

2. הפגישה הנל התקיימה במשלחת ההולנדית לפי בקשתו המפורשת של סלח. שהגיע לבדו בלי עוזרים. ההולנדי הסביר שהיה ברור שהשגריר הירדני רצה לשוחח ביתר חופשיות ולמנוע הצגת עמדות פורמליות בין שני הצדדים.

3. באשר להצעות רהמ' שמיר לערוך בחירות, ציין סלח שירדן לא דחתה את ההצעות, וכי ירדן שוקלת אותן היטב לקראת ביקורו של המלך בוושינגטון.
סלח הסביר שמגמת ירדן היא לא לדחות את ההצעות, אלא להחזיר את הכדור למגרש הישראלי על ידי הצגת שאלות רבות על עצם הרעיון.
שאלות אלה יהיו ברוח הבאה:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

- א. מה יהיה המנדט של הפלסטינאים שיבחרו בבחירות.
- ב. מי יקבע המנדט הנל.
- ג. האם הבחירות תהיינה חופשיות או תחת פיקוח ישראלי בלבד.
- ד. מי יהיה זכאי להשתתף בבחירות.
- ה. מה תהיה הזיקה בין הבחירות לבין המומ' על מעמד הקבע של השטחים.
4. סלח ציין שהמגמה להחזיר את הכדור למגרש הישראלי באמצעות הצגת שאלות כנל, התגבשה במפגש בין מוברק וחוסיין השבוע, והיא מגמה משותפת ירדנית-מצרית.
5. סלח לא הביע תמיכה במדינה פלסטינאית עצמאית וציין שהשטח קטן מדי כדי שמדינה כזו תהיה 'VIABLE'. ציין שהדרך היחידה לפתרון היא קונפדרציה עם ירדן.
6. סלח הגדיר היחסים בין אשפ' וירדן כ-'מצויינים' עקב החלטת המלך להתנתק מיש'ע.
- היועץ ההולנדי ציין שדברים אלה של השגריר לא היו משכנעים במיוחד.
7. סלח ציין שמדינות אירופה, במיוחד חברות בנאטו, יכולות לסייע לתהליך השלום בשני מישורים. הראשון בהפעלת לחץ על ארה"ב והשני במניעת מלחמה נוספת בין ישראל לבין הערבים שתהיה גרועה מכל קודמותיה וכן תגרום להגברת הפונדמנטליזם האיסלאמי הקיצוני באזור.
8. היועץ ההולנדי ביקש כמובן שנתייחס למידע הנל בדיסקרטיות מירבית.

נאומ'.

יכ

א. הוֹדוּת וְעֵלְיוֹת מִיְהוָה בְּעֵת הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ב. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ג. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ד. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ה. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ו. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ז. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ח. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ט. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

י. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

יא. אֲשֶׁר לָקַח ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲרָם מֵעַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

יב.

יג.

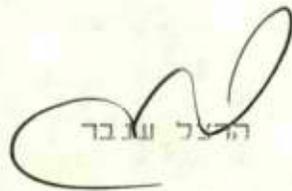
כח' באדר ב' התשמ"ט
4 באפריל 1989

3026

אל : אריה מקל, לשכ' רוה"מ
מאת : מנהל מא"ס

בלאג_למה

ד"ב נוסח התשובה שמוצע על ידינו.

הד"ר ענבר

122-6
23/4/89

Jerusalem, 3 April 1989

Your Holiness,

I am replying on behalf of the Prime Minister, Mr. Yitzhak Shamir, to your message dated 7 March 1989.

Consistent with the Israeli Government's support for the universal observance of human rights and for the solution of conflicts by dialogue and peaceful negotiations, we express our hope that the situation in Tibet will be resolved without recurrence of violence and in accordance with these principles.

The Israeli Government will continue to express in the international fora concern for human life and dignity and support for religious and cultural freedom.

Sincerely yours,